nationibus præſtantiſſimorum Theologorum commorabitur ſecurus.

Ex Hiſtoria Critica.

X

Hic ſine ulla laxiſmi nota Benigniſmum etiam vocamus; ſed legitimum, quem ſuadent utraque lex Cæſarea, & Pontificia; ſed Dominicanum, quem illuſtris Dominicanorum Ordo jam a primis temporibus eſt amplexus; ſed Pium qui Chriſtianam pietatem fovet; ſed Thomiſticum, quem S. Thomas in amoribus habuit, qui ducentas, & plures opiniones libertati faventes in ſuis ſententiarum libris docet; ſed Chriſtianum, qui Chriſto Domino ſumme familiaris fuit.

O. A. M. D. & V. G.

Pro coronide. Probabiliſmus noſter ſtans pro libertate, eſt notabiliter probabilior ipſo Probabilioriſmo ſtante pro Lege.

Cum vero Theſes hujuſmodi notæque Theologicæ expenſæ fuerint in Congregatione Generali habita in Palatio Apoſtolico Quirinali coram Sanctiſſimo Domino Noſtro Clemente Papa XIII. Sanctitas ſua auditis Eminentiſſimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum a S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatorum ſuffragiis, folium prædictum, & Theſes in illo expoſitas prohibendas, ac damnandas eſſe cenſuit, prout præſenti Decreto damnat, & prohibet tanquam continentia propoſitiones, quarum aliquæ ſunt reſpective falſæ, temerariæ, & piarum aurium offenſivæ. Illam vero excerptam a numero X. nempe *Probabiliſmum, qui Chriſto Domino ſumme familiaris fuit*, proſcribendam uti erroneam, & hæreſi proximam. Præfatum itaque folium ſive Theſes ut ſupra exſcriptas ſic damnatas, & prohibitas Sanctiſſ. D. N. vetat ne quis cujuſque ſit ſtatus, & conditionis ullo modo ſub quocumque prætextu, quovis idiomate imprimere, ac imprimi facere, vel tranſcribere, aut jam impreſſum ſive impreſſas apud ſe retinere & legere, ſive privatim, ſive publice propugnare audeat; ſed illud, vel illas Ordinariis locorum, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus tradere, & conſignare teneatur ſub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis.

Benedictus Veterani Aſſeſſor.

DECRETUM III.

In Capitulo Gener. Mantuano Ord. FF. Minor. Seſſ. 15. habita die 6. Jun. 1762. promulgatum.

CUpiens Generale Capitulum ea ſcandala ab Ordine removere, quæ ex nimia opinandi licentia, in doctrinis præcipue ad mores pertinentibus oriri, & ſuſcitari poſſent; renovat, & confirmat eas omnes Conſtitutiones, quæ in aliis præcedentibus Generalibus Capitulis de Doctrinis in noſtris ſcholis, & a noſtratibus ſeligendis decreta ſunt. Et ad hunc effectum mandat, & præcipit Sacræ Theologiæ Lectoribus, aliiſque omnibus, quatenus doctrinas tutiores, & probabiliores doceant, & amplectantur.

Hoc autem Decretum datis ad ſuos ſubditos Encyclicis literis evulgarunt, & illius obſervantiam quanta pollebant auctoritate præceperunt Reverendiſs. P. Petrus Joannetius de Malina Generalis totius Ordinis FF. Min. S. Franciſci iterato Miniſter die 4. Octobris 1762. Romæ ex Ara Cæli, necnon Reverendiſſimus P. Paſchalis a Variſio Commiſſarius Generalis Ciſmontanus ex Ara Cæli ad menſem Martium proxime ſuperioris anni 1763.

Porro quanti faciendum ſit hujuſmodi Decretum vel inde licet arguere, quod a graviſſimis Patribus longe ampliſſimi Ordinis manarit, ſitque oppido conſentaneum aliis antiquioribus ejuſdem Ordinis Conſtitutionibus, neque ullus illi auſus fuerit contraire, ſed plenum, ut aſſerunt, deinceps in Franciſcanorum Scholis effectum habuerit; acta quoque prædicti Capituli a Summo Regnante Pontifice ultimum obtinuere roboris firmamentum.

Si plura cupis quæ prodant quænam ſit hac de re Apoſt. Sedis mens, atque ſententia Pontificum Max. vide P. Ferraris Prompt. Biblioth. Tom. V. voce *Opinio probabilis*, & Tom. II. voce *Conſcientia*.

FINIS.

INDEX ALPHABETICUS
NOMINUM, AC RERUM.

Majori dilucidationi ſequentis Indicis conſulentibus nobis viſum eſt Lectores admonere de iis omnibus, quæ paſſim occurrunt. Duplici conſtat typorum forma; prior, quæ vulgo dicitur tondo, *complectitur tum Antoinii, tum Carboneani doctrinam, in eaque numerus Romanus exhibet volumina, littera* p *Partes, & arabicus pagellas reperiendas. Poſterior, quam dicimus vernaculo ſermone* corſivo, *complectitur P. Staidel noviſſima additamenta; & in ea obſervandus pariter Romanus numerus ad volumina reperienda accommodatus; item arabicus, qui pagellas, & alter arabicus, qui columnas exhibet. Quum vero occurrit littera* n *ante numerum arabicum, recurrendum eſt ad Volumen Primum, in quo marginalibus numeri reperiuntur indicati Paragraphi.*

A.

ABiſſini, eorumque errores, & diſciplina. II. p. II. 162.
Abortus. V. *Fœtus*.
Abſolutio Sacramentalis, ejuſque verba. III. p. I. 64. ad eam repetendam nova confeſſio requiritur. 105. ſub conditione, quando valet. *ib.* data abſenti invalida. *ibid.*
Abſtinentia quid. II. p. I. 113.
Accuſator & denunciator inter ſe differunt. II. p. II. 124. Denunciare quis teneatur, & quando ab accuſatione deſiſtere. *ibid. & ſeq.*
Accedia, ejus filiæ, ac remedia. I. p. II. 139.
Actio omnis, vel omiſſio, quæ non eſt ex dictamine conſcientiæ, peccatum eſt. I. p. II. 32.
Actus ut ſit honeſtus & bonus quid requiritur. I. p. II. 27. Actus internos, externoſque Eccleſia præcipere poteſt. 54. Actus habens objectum malum, & finem malum pejor eſt, quam ſi eſſet ſolum malus ex alterutro. 102.
Actus ex genere ſuo venialis, vel indifferens ſit mortalis per accidens. I. p. II. 107. Actus omnis, qui eſt cauſſa, finis, vel occaſio omiſſionis malæ, contrahit ejus malitiam. 111. Actus venialis ex objecto indifferens ſit mortalis interdum ratione ſcandali. 107.
Actus voluntatis diviſio. I. p. II. 2. Actus externus per ſe non auget bonitatem, vel malitiam formalem volitionis efficacis: auget tamen ſæpiſſime per accidens bonitatem, vel malitiam actus interni, a quo imperatur. I. p. II. 118.
Adjuratio quid, & qua ratione differat a juramento. II. p. I. 81.
Adoratio, ac multiplex ipſius diviſio. II. p. I. 58.
Advena quis dicitur. I. p. II. 68.
Advertentia, ejus diviſio, ac proprietates. I. p. II. 104. *& ſeq.*
Adulator quis, & ad quid teneatur. II. p. I. 152.
Adulterium, ejuſdemque diviſio. I. p. II. 128.
Adulteri ad quid teneantur. II. p. I. 173.
Adulterum in adulterio deprehenſum non licet occidere. II. p. I. 162.
Adulti non ſunt baptizandi, niſi prius inſtruantur. III. p. I. 29.
Adulti, qui a Chriſtiana Fide receſſerint, ac ad eamdem inde revertentes non tenentur Apoſtaſiam coram infidelibus publice cum periculo vitæ retractare. II. p. I. 27.
Advocatus, ad quæ ex juſtitia teneatur. II. p. II. 129.
Aerius, ac error ipſius. II. p. II. 148.
Agapæ quid, & cur ab Eccleſia ſublatæ. II. p. II. 140.
Aggreſſorem, qua lege liceat occidere. II. p. I. 164.
Agnus Dei ex quibus confecti, quidque ſignificent. II. p. II. 154.
Albanenſibus in Italia, vel alibi ſub Epiſcopis Latinis degentibus in proprio ritu manere permiſſum eſt. II. p. II. 176.
Altare unicum antiquitus in qualibet Eccleſia, ac ſemel in eo celebrabatur in die. II. p. II. 166.
Altarium per Epiſcopos conſecratio a primis Eccleſiæ ſæculis. 165.
Amare Deum ſuper omnia intenſive non tenemur. II. p. I. 34.
Ambitio quid, & qualis culpa. I. p. II. 124.
Amoris definitio, atque diviſio. II. p. I. 31. Amoris Dei ſpeciale quod extat præceptum, ad quid obligat, & qualis amor hic eſſe debeat. 13.
Amor ſpei, ſeu concupiſcentiæ. 32.
Amplexus, tactus, oſcula etiam in partibus honeſtis interdum mortalia. I. p. II. 135.
Ancillarum officia erga dominas. II. p. II. 120.
Animalium dominium quomodo acquiritur. II. p. I. 125. Quid de feris, & Silveſtribus animalibus; quid vero de manſuetis ac domeſticis. 129.
Antimenſion. II. p. II. 165.
Antytipa quid. III. p. I. 71.
Apoſtaſia a fide, quid, & quotuplex. II. p. I. 27.
Apoſtatæ in articulo mortis conſtituti rogantes ſecreto Confeſſarium, ut ſecreto ipſos abſolvat, quomodo ille ſe gerere debeat. *ibid.*
Apoſtoli cur miſſi per univerſum Orbem. II. p. II. 146. conſtituebant ubi opus erat Epiſcopos, Presbyteros, & Diaconos, 149. *& ſeq.*
Apparitor, ejuſque obligationes. II. p. II. 131.
Appollinariſtæ, eorum errores, & nomina. II. p. II. 161.
Approbatio Confeſſarii. III. p. I. 106.
Arcanum: qua cautione liceat aperire. II. p. I. 19. Arcanum, ſecretum conſilium, & his ſimilia explorantes, quando graviter peccant, & ad remiſſionem tenentur. *ib.*
Archiepiſcopi nulla poteſtas ordinaria diſpenſandi in legibus Epiſcoporum ſuæ Provinciæ. I. p. II. 75.
Armeni; eorum Patriarcha, Archiepiſcopi, & Epiſcopi. II. p. II. 158. errores, ſectæ, & damnatio, 160. cogendi ad miſcendam cum vino aquam in Miſſa, & quare? 183. quare ob azymorum uſum damnantur. III. p. I. 59.
Ars notoria quid. II. p. II. 136.
Aſpectus partium pudendarum alterius, vel ejuſdem ſexus quando eſt mortale. I. p. II. 135.
Aſperſio quæ luſtralis, ejus ſignificatio. II. p. II. 153.
Aſſecuratio, ac ad ejus juſtitiam requiſita. II. p. II. 44.
Aſtrologia quid, & quotuplex. II. p. II. 136.
Attentio quæ, & quotuplex, quæque ad ſatisfaciendum præcepto requiratur. II. p. I. 62.
Attritio. III. p. I. 81. eadem ex metu gehennæ. 85.
Avaritia quid, quando culpa lethalis, quæ filiæ, & remedia. I. p. II. 125.
Auctarium ut juſte exigi poſſit ob lucrum ceſſans, quæ conditiones requirantur. II. p. II. 21.
Azymorum doctrinæ. III. p. I. 72.

AXIOMATA.

Acceſſorium ſequitur naturam principalis, non valet in omnibus. I. p. II. 65. ejus limitationes. *ibid.*
Actus agentium non operantur ultra intentionem eorum, quando verum. I. p. II. 62.

In dubio tutior pars eſt eligenda. I. p. II. 45. In dubio melior eſt conditio poſſidentis quando hæc valent. ib.

A

ABimelecchi Regis Saram popoſcentis qualis ignorantia n, 209. 271.
Abrahæ connubium quomodo æqui paretur cælibatui Baptiſtæ Joannis. n. 305.
Acetum, acidumque vinum, an apta Euchariſtiæ materia. Vid. Euchariſtia.
Actionis nomen quid ſonet. n. 86. Deſinitio actionis humanæ. n. 96.
Actiones hominis interiores, & exteriores. n. 88. Spiritales, & materiales. n. 89. Naturales, & Morales ſeu humanæ n. 93. 94. Actionum moralitas potiſſime dignoſcenda ex diſpoſitione agentis. n. 92. 95. Morales elicitæ, & imperatæ. n. 98. & ſeq. n. 377. & ſeq.
Actionum eſſentia phyſica, & moralis. n. 248. Principia efficientia, dirigentia, allicientia. 63. Actiones prodeuntes ex ignorantia invincibili an dici queant honeſtæ & meritoria. n. 216. Actionum intellectus, & voluntatis ſeries, & coordinatio. n. 117. 118.
Actioni uni eidemque an bonitas ſimul, & malitia poſſint ineſſe. n. 263. & ſeq. Interna, externaque bonitas vel malitia num ſit unica. n. 382. 383. Externa an bonitatem vel malitiam addat internæ. n. 384. & ſeq. Externa varias ob cauſſas aperienda in Confeſſione. n. 389.
Ægyptiacæ obſtetrices haud remuneratæ ob mendacium. n. 397.
Agere juſta, & juſte, differunt. n. 287.
Aguirius Card. Columen. Benedictinæ Scholæ. II, p. I. 2.
Albertus de Albertis inſectator ſtrenuus laxiorum TT. n. 59.
S. Ambroſii opus de Offic. eximium. n. 27. & ſeq. II. p. II. Sollicitudo de exteriori Clericorum modeſtia. 79. De vitando mulierum conſortio. 75.
Amor concupiſcentiæ non eſt actus ſpei. III. p. I. 80. Poteſt dici mercenarius vel ſimpliciter, vel ſerviliter. ibid. Mercenarius ſimpliciter a S. Franc. Saleſio pulchre deſcribitur. ibid..
Arbitrium liberum an cogi poſſit. n. 179. Vide Liberum Libertas.
Attritio orta ex ſolo metu pœnarum non eſt ex ſe mala. n. 186. Non videtur tamen excludere effectum peccati. num. 184. I. p. II. 4. Nec dolorem parere de offenſa Dei. III. p. I. 80. Debet idcirco informari aliquo Dei amore. ib.

B

BAptiſmus quid. III. p. I. 12. ejus cæremoniæ, & ſignificationes. 29. & ſeq. quæ, & quotuplex eſt ejus materia. 12. materia proxima, ſeu ablutio quomodo exercenda pro caſuum varietate. ib. ad ejus valorem ſufficit unica infuſio, ſeu immerſio. 13.
Baptiſmi forma quæ eſt. ib. ad Baptiſmi valorem exprimi debet ablutio actualis, & perſona baptizanda. ib. item diſtincte trium Divinarum Perſonarum expreſſio, 14. quæ ſunt invalidæ. ac dubiæ formulæ. ib.
Baptiſmus valide ſuſceptus nunquam iterari poteſt. ibid. Baptiſmus ſub conditione quando eſt iterandus. ib.
Baptiſmus in re, vel in voto omnibus eſt neceſſarius neceſſitate medii ad ſalutem. 18.
Baptiſmus non eſt conferendus ubi periculum adſit perverſionis. 23. in caſibus illicitis collatus validus eſt, 24. extra neceſſitatis caſum conferri nequit abſque cæremoniis. 29. ejus differentia quoad cæremonias inter Orientales, & Occidentales. ib. Item quoad uſus plurimos Orientalium adminiſtrandi Parvulis poſt Baptiſma, Confirmationem, & Euchariſtiam, 30. & quid hac ſuper re Sedes Apoſtolica decreverit. ib.
Baptiſmi Miniſter apud Latinos. 18. Græcos, alioſque Orientales, eorumque errores, & abuſus hac de re, 18. & circa Baptiſmi ſubjectum. ib.
Baptiſmi materia, ac forma apud Græcos, alioſque Orientales, eorumque diſſenſus circa modum adminiſtrandi. 25. & ſeq.
Baptiſmi effectus, ejuſque diſpoſitiones. 20. & ſeq. quid de Baptiſmo recepto ob bonum aliquod temporale. 23.
Baptizari a pluribus unus, idemque nequit. 19. Infans nondum natus, vel monſtrum natum, & quando baptizari poſſit. ib. quid de filiis Infidelium parentibus invitis. ib.
Bartholomæus Parvus Ordinis Prædicatorum Orthodoxam fidem ſtabilivit in Naxivanienſi Majoris Armeniæ Provincia. II. p. II. 171.
Bartholomæus Medina auctor Probabiliſmi. I. p. II. 44.
Bellarmini Judicium de opinione probabili. I. p. II. ib.
Bellum quando, & quibus conditionibus licitum. II. p. I. 50.
Benedictiones, & Preces Eccleſiæ quomodo ſervandæ, II. p. II. 153. Benedictiones variæ, variæque Preces in Eccleſia. ib. & ſeq.
Benedictiones, & Preces feminarum. Vid. Feminæ.
Beneficium Eccleſiaſticum quid. II, p. II. 49. quotuplex, 50. quot modis acquiritur. ib.
Beneficii ut capax aliquis ſit quas dotes debet habere. II. p. II. 53.
Beneficia curata ex SS. D. N. Benedicti XIV. conſt. conferri nequeunt Presbyteris, aut Clericis Congregationis Miſſionis, nec beneficia ſæcularia Eccleſiaſtica Canonicis Regularibus Lateranenſibus, aut SS. Salvatoris abſque Indulto Apoſtolico. II. p. II. 54.
Beneficia plura etiam ſimplicia non licet habere ubi unum ad ſuſtentationem ſufficiat. ib.
Beneficium quodvis etiam ſimplex mortale eſt conferre indigno, eumque præſentare, eligere &c. dum haberi poteſt dignus. 55. Beneficium ſimplex dare minus digno, cum id caritas, vel quid ſimile poſtulat, nulla eſt culpa. ib. & ſeq.
ad Beneficium annexam habens curam animarum vel quid ſimile magni momenti, eligere, poſtulare, proponere, aut præſentare dignum omiſſo digniore mortale eſt. 56.
Beneficia quot modis amittantur. 58.
Beneficiatorum obligationes. 80.
Beneficiarius ſi privetur omnibus beneficii fructibus reſpondentibus iis diebus, quibus non recitavit, ſi objecit alia Miniſteria officio adnexa, ad quid tenetur. 82.
Beneficium poſſidens, & nullos ex illo fructus percipiens multis in caſibus tenetur horas recitare, in multis non tenetur. ib.
Beneficiati Choro addicti ad quid tenentur. 83. quando excuſantur a præſentia Chori, & a reſidentia. ibid. in Choro tenentur canere. 85. quid circa Beneficiatos Choro addictos ſtatuit Benedictus XIV. ib.
Beneficiati tenentur juxta communem opinionem partem fructuum beneficii ſuperfluam honeſtæ ſuſtentationi impendere in pauperes, vel alios pios uſus. ib.
Benedictus XIV. Conſtitutionem ſancivit qua præſcribit methodum in examine, & proſcriptione Librorum ſervandam. II. p. I. 19. Ad eliminandum Blaſphemiæ ſcelus per Breve quid ſtatuit. 94. Regulas pro reſtauranda, ac ſarta tecta ſervanda jejunii diſciplina conſtituit, & methodum in diſpenſationibus ſervandam præſcripſit. 117. Idem Eccleſiæ Orientalis diſciplinam quoad jejunium ſtatuit. 120. Multa etiam ſtatuit circa Clericos negotiatores per ſe vel alieno nomine. II. p. II. 73. Item de Comis ſuppoſititiis. 78. item quoad Clericos beneficiatos Choro addictos. 56. Et circa uſuræ prohibitionem per Encylicam Epiſtolam ad omnes Italiæ Epiſcopos. 17. & ſeq.
Blaſphemia quid eſt. II. p. I. 92. triplex eſt, & ſpecie diverſa. ib. ad Blaſphemiam revocantur alia ſigna contra Deum licet verba non adſint. ib.
Blaſphemia eſt maledicere Creaturis irrationabilibus quatenus ſunt Creaturæ Dei. 93. Omnis blaſphemia per ſe mortale peccatum eſt, nec admittit levitatem materiæ. ibid. nec ad mortalem blaſphemiam acquiritur intentio expreſſa ac formalis Deum inhonorandi. ibid. & ſeq. Blaſphemia hæreticalis, & imprecativa debet declarari, ut plura peccata ſpecie diverſa. 104. Conſuetus proferre blaſphemias, vel ſibi vel aliis Dæmonem, vel grave malum imprecari, tenetur ſub mortali efficaciter proponere, & ſerio conari eam evellere. ibid. ad blaſphemiæ ſcelus eliminandum quid per Breve præſcripſit Benedictus XIV. ib.
Bona triplicis ſunt generis. II. p. I. 42.

Bona quæ debemus Deo. II. p. I. 33. alia intrinſeca, alia extrinſeca. ib. Bona ſpiritualia alia naturalia, alia ſupernaturalia. II. p. I. 160.
Bona filiifamilias. Vide Filiifamilias.
Bona vacantia derelicta, quæ dicuntur, cui, & quando reſtituenda ſunt. II. p. I. 145.
Bona, ac debita incerta quæ dicuntur, quæ bona aliena inventa, quando & cui reſtituenda. 146.
Bruta animalia licite occidi in uſus hominum de fide eſt. II. p. I. 161.
BAchonus Joan. Theologus & Canoniſta inſignis Carmelitarum. n. 333.
Baius putavit non neceſſarium ſtatum gratiæ ad promerendam gloriam cæleſtem. n. 396. Alios fovit palmares errores. Vid. Novatores.
Beatitudo ſuprema homini propoſita inſtar finis ultimi. n. 13. Objectiva, & formalis. III. p. I. 63. Debet comparari honeſtis actionibus. n. 2. 4. Variæ de illa Philoſophorum ſententiæ. Vid. Philoſophi.
Benedictus XIV. a rigore æque ac laxitate in moralibus alienus. n. 75. 82. Hinc tum rigidas, tum laxas quorumdam Scriptorum ſententias repudiavit. n. 76. 80. 81. Probabiliſmi uſum in æquilibrio contrariarum opinionum nequaquam probavit.
Beneficiorum Eccleſiaſticorum pluralitas quonam ſenſu mala. II. p. II. 53. Quinam de ea ſcripſerunt. ib. Quanam debent concurrere, ut horum collatio facta minus dignis ſit grave peccatum acceptationis perſonarum. ib.
Beneficialium fructuum dominium an Clericis competat. Vid. Clerici.
Beneficiarius ante poſſeſſionem beneficii ordinarie non tenetur recitare Officium Divinum. 81. Omittens recitationem ſpatio ſex priorum menſium conſequentium poſſeſſionem ac fructus reſtituere debet. ib. Poſtquam non eſſe a reſtitutione immunem ob quamlibet culpabilem omiſſionem recitationis, certum eſt. 82. Num privetur omnibus fructibus beneficii ob omiſſionem ſolius Officii. ib. & ſeq.
Beneficiarii abſentis a Choro quale peccatum. 83. & ſeq. Chorum frequentans ob diſtributiones quotidianas an Simoniacus. 84. Diſtributionem rite perceptarum gaudet dominio. ib.
Boetius Joan. imprudenter & inepte contendit, voluntatem cogi poſſe. n. 154.
S. Bonaventura mere Seraphicus. n. 350. Diſcipulus Alexandri Alenſis. n. 144. Amicus D. Thomæ Aquin. eique compar in erudienda Eccleſia. n. 19. Vid. Sixti IV. & V. Conſtit. Sectator Probabilioriſmi. I. p. II. 39. Redactus olim ad incitas a cacodæmone. 137. Dominicæ Paſſionis recordatione mox liberatus. ib.
Bonitas formalis humanarum actionum requirit, ut agens ipſam cognoſcat, & appetat. n. 319. & ſeq. Secum dicendum de formali illarum malitia. n. 321. Ad eam bonitatem haud neceſſarium appetere directe finem ultimum. n. 313.
Bonum morale quid. n. 155. Videri boni nomenclatione excidit, ubi ab honeſtate ſeparatur, quidquid contra ſentiant Pſeudo-Politici. n. 257. 258.

C

CAbaſilæ, aliorumque opinio circa Euchariſtiæ formam. III. p. I. 65.
Calix, & Patena pro Miſſæ Sacrificio præter conſecrationem quid requirunt. III. p. I. 53.
Calicis uſus Laicis interdictus. II. p. II. 140.
de Calicis conſecratione Thomiſtarum opinio. III. p. I. 85.
Calumnia, quid, & quale peccatum. II. p. I. 177. ejus falſitate detecta ad quid teneatur. 180.
Cambium quid, quotuplex, quando licitum. II. p. II. 42.
Canones Apoſtolici. II. p. II. 144. Canones quoad juriſdictionem Eccleſiaſticam. ib. Canones pœnitentiales, eorum origo, & uſus. III. p. I. 101.
Cardinalis de Torres plures damnavit Græcorum abuſus. II. p. II. 113.
Caſtitas quid, & quotuplex. II. p. I. 13.
Caritas quid eſt, ejus diviſio, ac objectum, II. p. I. 31. differt ab amore Spei: ſeu Concupiſcentiæ. 32. eſt virtus omnium excellentiſſima. 33.
Caritatis actus proprii, & eliciti. ib. ex Caritatis præcepto tenemur omnes actiones noſtras ad Deum referre. 36. Actus Caritatis formula. ib.
Caritati omnia peccata generaliter adverſantur. 47. aliqua tamen ſpecialiter, ib.
Caritatis objectum formale erga Proximum. 36.
Caritatis præceptum erga Proximum obligat etiam erga inimicos, ac ſi non eſſent tales. 38. ex Caritate ad quid erga inimicos obligamur. ib. & ſeq.
In Charitate ordo ſervandus eſt. 40. alter in perſonis alter in bonis. ib. Ordo dilectionis in ſe ipſum, & in proximum. 41. cetera vide Amor, Dilectio, Inimicus, Proximus: Caritas in Deum &c.
Caſus reſervati; ab iſtis qui abſolvere poſſunt. III. p. I. 110.
Catholicus a quovis interrogatus de ſua Religione graviter peccat contra fidem negando ſe eſſe Catholicum. II. p. I. 7.
Catholico tranſeunti per loca Hæreticorum, num & quando liceat comedere carnes die vetito. I. p. II. 59.
Cauſſæ excuſantes ab obligatione omittendi opus ſervile, vel forenſe, aut contractum. II. p. I. 69.
Cæleſtinus III. in cap. laudabilem de frigidis quid declarat. I. p. II. 43.
Cenſura quid, & quotuplex. III. p. II. 58. quæ culpa ad eam contrahendam requiritur. 59. a gravi cenſura quæ excuſent. ib. quando cenſenda invalida. 60. Quinam ea poſſint ligari. 62. Cenſuras qui ferre poſſunt. 65. ab eis abſolvere. ib. quæ notanda quoad illarum abſolutionem. 67.
Cenſus quid & quotuplex, quando licitus. II. p. II. 39.
Cereorum uſus & ſignificatio. II. p. II. 153.
Ceremoniæ veteris legis cur infima elementa vocentur ab Apoſtolo. II. p. II. 143. quid exprimerent. ib. quæ in ſacramentis adhibentur, ſimplicitati Chriſtianæ Religionis haud adverſantur. 142.
Certitudo importat duo, prudentiam, & firmitatem adhæſionis. I. p. II. 35.
Ceſſatio a divinis quid. III. p. II. 73.
Ceſſio bonorum facta a Creditoribus libera a reſtitutione. II. p. I. 157.
Chirurgus in extrema, vel gravi neceſſitate pauperum tenetur curare gratis ſub mortali. II. p. II. 133. Chirurgi obligationes. ib. Chirurgiæ exercitium Clericis prohibitum. 77.
Choreæ, Saltationes, & Theatrici Ludi diebus feſtis quando ſint mortale. II. p. I. 68.
Chriſtus ſeptem inſtituit Sacramenta. III. p. I. 1. conſecravit in azymo. III. p. I. 60.
Circumſpectio quid. II. p. I. 116.
Clementia quid. II. p. I. 114.
Cleri Hallicani de opinione probabili judicium. I. p. II. 115.
Clerici qui dicuntur. II. p. II. 62.
Clerici in Conſcientia obligantur legibus, quæ Sacr. Canonibus, vel officio Clericali non repugnant. II. p. II. 62. Sunt Cives, & partes ſeu membra Communitatis politicæ. ib. & ſeq.
Clericis quæ ſunt ſpecialiter prohibita. II. p. II. 62. quæ ſpecialiter præcepta. 78.
Clericis eſt prohibita cohabitatio cum feminis ubi ſuſpicio eſſe poteſt. 76. item ipſis prohibitus eſt Comæ ſuppoſititiæ uſus. 78.
Clerici qui penſionem Clericalem accipiunt, tenentur ſuperflua in pia opera impendere. 89. quid de bonis quæ ex miniſterio ſpirituali recipiunt. ib.
Clericus habens bona patrimonialia, & Eccleſiaſtica, quid de bonis Eccleſiaſticis facere debet. ib.
Clerici Orientalis obligationes, 176. item privilegia ib. & ſeq. Clericorum percuſſores. III. p. II. 72.
Codicillus quid eſt. II. p. II. 48. ad ejus valorem quinque teſtes ſufficiunt. ib.
Cogitatio de venereis rebus cum plena advertentia; ſi adſit venerea delectatio, quæ non reprimatur, mortale eſt. I. p. II. 132.

Cognatio dirimens Matrimonium quotuplex. III. p. II. 16
Collatio libera quid eſt. II. p. II. 50.
Commodantis, & Commodatarii obligationes. II. p. 28.
Communicatio cum Schiſmaticis, & Hæreticis in quibus caſibus, quibus, quando, & quomodo ſit prohibita. II. p. I. 28. varia hac ſuper re decreta edita a Sac. Congr. Inquiſ. 29.
Communio Paſchalis in propria Parochia peragenda. III. p. I. 46. quale tempus Paſchale. ib. quid de vagabundis. ib. prævenienda ab eo, qui tempore Paſchatis impedimentum timet. 47. qui arcendi a communione. 52. ſemel tantum eadem die communionem recipere licet. 47.
Compenſatio occulta quid eſt. II. p. I. 191. cauſa minoris ſtipendii quibuſdam uti non licet. ib. certis concurrentibus conditionibus licita eſt. ib. quæ, & quot ſunt hæ conditiones. ib. & ſeq.
Mera Complacentia de actu ſeu objecto mortali contra juſtitiam, eſt mortale contra juſtitiam. I. p. II. 120. mortale tamen non eſt gaudere preciſe de objecto ex ſe non malo, ſed ſola lege poſitiva vetito, quatenus non eſt de ſe malum. ib.
Concionatores quam ſcientiam habere debent, ac aliis explicare. II. p. I. 4.
Concionatores in Regno Synarum de Chriſto Crucifixo. II. p. I. 5.
Conditio pro varietate objecti, ac circumſtantiarum tollit malitiam mortalem. I. p. II. 118. aliquando tamen non tollit. ib.
Conductio quid eſt. II. p. II. 37. Vid. Locatio.
Conductor ad quid tenetur. ib. & ſeq.
Confeſſio Sacramentalis ejuſque Dotes. III. p. I. 86. quando obligat. 77. ejus circumſtantiæ. 88. actus externus, ac effectus in ea exprimendi. 89. ejus integritas quoad valorem. 93. Examen præmittendum. 94. invalida reiteranda eſt cum ceteris poſtea peractis. ibid. ejus materia ſufficiens, venialia & peccata quævis jam remiſſa. 95.
Confeſſio non eſt de Sacramenti eſſentia ut voce fiat, ſed abſque neceſſitate non licet aliter quam voce. 95. nec eſt de jure divino neceſſarium ut publice fiat, ſed ſufficit ſecreta, & auricularis. ibid. ex vi præcepti num ſit obligatio confitendi per interpretem, quomodo, & quando. ib. & ſeq. fieri debet Sacerdoti præſenti. 96. obligat omnes fideles adultos ſemel in anno. ib. eamque omittens toto anno tenetur primo die ſequentis anni, aut prima data opportunitate. ib. & eſt anticipanda ex præviſione impedimenti. ib. tempus pro annua confeſſione ab Eccleſia præſcriptum & pœna in eam omittentes. ib.
Confeſſionis ſecretum quomodo violatur. 125. extra confeſſionem quomodo, & quando licet uti notitia per confeſſionem acquiſita. 127. Vide Pœnitentia, Satisfactio, Confeſſarius, Contritio.
Confeſſarius, ejuſque juriſdictio, & approbatio. 106. ejus obligationes, & ſcientia. 113. ejus cautio in examinando, & interrogando pœnitentem. 115. item modus in admonendo, & inſtruendo. 116. quando ſe debet conformare pœnitentis opinioni. ib. cui debet negare abſolutionem. ib. cui, & quando differre tenetur abſolutionem, ib. & ſeq. quid quoad occaſionarios, conſuetudinarios, inimicitias inveteratas foventes, ſcandaloſos, negligentes in conſcientiæ examine, vitam otioſam agentes. 110. quoad complices. 91.
Confeſſarius tenetur abſolvere eum quem prudenter judicat eſſe contritum, & rite diſpoſitum, niſi aliunde ſit juſta cauſſa differendi abſolutionem. 122. quomodo ſe gerere debet erga moribundos. ib. ad quid tenetur propter defectum in Sacramentum admiſſum. 124. ad quid propter defectum circa reſtitutionem. ib. interrogatus de cognitis in confeſſione quid, & quomodo reſpondere debet. 128. quando tenetur confeſſiones audire. ibid. extra confeſſionem ipſi non licet loqui de auditis in confeſſione ſine expreſſa Pœnitentis licentia. 125. extra confeſſionem quomodo, & quando ipſi licet uti notitia ex confeſſione acquiſita. ib.
Confeſſarius pœnitentem ad inhoneſta ſollicitans, ut hæreſeos ſuſpectus Inquiſitoribus denunciandus. 132.
Confeſſarius quoad ſollicitatos ab alio Confeſſore quomodo ſe gerere debet. 136. Confeſſario prohibetur abſolvere ſocios proprii criminis circa ea quæ ſunt contra ſextum Decalogi præceptum. 110.
Confeſſarius Regularis approbatus in una Diœceſi in ea poteſt abſolvere ſubditos alterius Diœceſis. 108. approbatus pro confeſſionibus Regularium non cenſetur approbatus pro confeſſionibus Monialium. ib.
Confeſſarius ut licite, & valide exequatur Sac. Pœnitentiariæ reſcripta. 100.
Confeſſarii Græci quomodo pœnitentibus Pœnitentiam injugere poſſunt juxta Canones, & num pœnitens teneatur acceptare Pœnitentiam, & acceptatam exequi. 141.
Confeſſarius dubitans an prolata a pœnitente ſint peccata etiam venialia, nequit illum abſolvere. 95.
Confeſſarius quomodo erga Apoſtatas in articulo mortis conſtitutos, cum ab illis ſecreto acceſſitur ut ſecreto eos abſolvat, ſe gerere debeat. II. p. I. 27. quomodo cum ſcrupuloſis. I. II. 40. quam ſcientiam habere debet. III. p. I. 113.
Confirmatio in beneficiis quid? II. p. II. 51.
Confirmatio. Confirmationis Sacramentum. III. p. I. 35. ejus materia, forma, miniſter, & effectus. ib. confirmationis qui ſunt capaces. ib. eam recipere tenetur quilibet adultus data opportunitate. ib. ejus miniſter ordinarius Epiſcopus. 32. ex Pontificis delegatione ſimplex Sacerdos. 38. non vero ex Epiſcopi delegatione. ib. confirmationis ſubjectum homo baptizatus. 40. quando contemporanee cum Baptiſmo conferri poteſt. 41.
Confirmationis diſciplina apud Orientales. III. p. I. 32.
Congruæ ſuſtentationis nomine quid venit. II. p. II. 58.
Conjuges ad quid obligantur. II. p. II. 110. quibus in caſibus ipſis debitum petere non licet. 111. quibus in caſibus petenti non reddere. 112. Conjuges num aliquando tenentur petere debitum. ib. licet exigere uſum conjugii præciſe ad vitandam in ſe incontinentiam. ibid. non tenentur abſtinere ab uſu conjugii dum mulier hactenus mortuos edidit filios. 114. Conjuges plures peccare poſſunt conjungii uſu. ib. tactibus, & aſpectibus obſcœnis inter ſe peccare poſſunt. ib.
Conjux, ſi in abſentia compartis ſecluſo periculo pollutionis captet delectationem veneream vel ſe libidinoſe tangat, peccat mortaliter. 115. Vide Tactus, Aſpectus, &c.
Conſanguinitas quoad Matrimonium. III. p. II. 18.
Conſcientia quid eſt. I. p. II. 30. differt a Syndereſi. ib. Conſcientiæ diviſio. ib. Conſcientia vera, ſeu recta quæ dicitur, quæ erronea, ſeu falſa. 32. Erronea alia eſt vincibiliter, alia invincibiliter. ib. Conſcientiam rectam, & veram ſequi tenemur. ib. Conſcientia recta, & vera num eſt regula proxima actuum humanorum. ib. contra Conſcientiam erroneam agere peccatum eſt. ib. qui agit contra conſcientiam erroneam perinde peccat ac qui contra rectam, non tamen incurrit eaſdem humanas pœnas atque cenſuras. 33. Secundum conſcientiam erroneam quando licet agere. 14. quando non. ib. & ſeq.
Conſcientia perplexa quæ dicitur, quæ dubia, quæ certa. 35. quæ laxa, & ſcrupuloſa. 40.
Conſcientia recta eſt actus prudentiæ. 35. dubia non eſt proprie conſcientia. ib.
Conſcientia in dubiis quomodo formanda. 36.
Conſcientiam minus probabilem, & minus tutam quomodo ſequi licet. 41. & ſeq.
Conſecrationis verba eſſentialia. III. p. I. 72.
Conſenſus plenus, & perfectus ad peccatum qualis dicitur. I. p. II. 103. conſenſus ſufficiens ad mortale qualis eſt. ib. Conſentiens qui dicitur, & quando obligatur ad reſtitutionem. II. p. I. 151. Conſenſus ad valorem contractus requiſitus. II. p. II. 5.
Conſtantini obſequium in Eccleſiaſticos. II. p. II. 146.
Conſtitutio Benedicti XIV. de methodo ſervanda in examine, & proſcriptione librorum. II. p. I. 19.
Conſtitutio Omnium ſollicitudinum interdicit Chriſtifidelibus in Regno Madurienſi, aliiſque finitimis Regionibus legere, vel retinere libros Gentilium. II. p. I. 26.
Conſuetudo eſt optima legum interpres. I. p. II. 85.
Conſuetudo quando poteſt abrogare legem jam obligantem. 88.

Caritas ſola cur virtutis nomine ab Auguſtino donetur. n. 400. Quonam ſenſu dicatur perfectus amor. III. p. I. 80. Dolorem, cui jungitur, vehementiſſimum efficit. ib. in quovis gradu ſufficit ad peccatorum remiſſionem. ib. Illius frequenter elicienda extat ſpeciale mandatum divinum 326. 341. 373. Influxus ejuſdem generatim ad ſervandam legem non requiritur. n. 330. & ſeq. Eſt tamen neceſſarius ad meritum æternæ vitæ, n. 325. 335.
Chorea univerſim illicita, & Clericis prorſus vetita. II. p. II. 78.
Chriſtus an, & quomodo potuerit mereri in hac vita. n. 399.
Circumſtantia in moralibus quid. n. 288. Septem circumſtantiæ numerantur, & explicantur. n. 289. & ſeq. Actionibus moralitatem dant ſuo modo. n. 286. 287. Duplex earum effectus. n. 293. & ſeq. Dividuntur in aggravantes, & mutantes ſpeciem. n. 296. In aggravantes notabiliter, & leviter. n. 298. Mere aggravantium confeſſio an neceſſaria in Sacramento. n. 296. 298. Impertinentes eliminandæ a Sacramentali Confeſſione. n. 288. Hujus generis circumſtantiæ ſex recenſentur. ib. Circumſtantiæ alicujus ad agendum neceſſariæ defectus reddit actionem vitioſam, nedum culpabilem agentem. n. 357. 358.
CLEMENTIS XIII. SS. D. N. Epiſtola Encyclica adverſus Clericos negotiatores, & œconomos. II. p. II. 73. Decretum ſapientiſſimum de Indulgentiis. III. p. I. 39. Conſilium vere pium de non dimittendis egenis, & peregrinis ob annonæ caritatem. II. p. II. 67. Iteratis ejuſdem præceptionibus jubentur Clerici, & Adminiſtri Sacri haurire ex Theologicis fontibus puram morum doctrinam. n. 60. 61.
Clerici, & Optimates Romanæ Curiæ utiliter legent Opus S. Bernardi de Conſideratione ad Eugenium. II. p. II. 98. Ex privilegio Apoſtolico poſſunt diſponere de bonis beneficialibus ad cauſſas profanas. 97.
Clerici debent ſibi parare ſanam doctrinam. n. 60. & ſeq. n. 66. Abſtinere a Choreis, & Comœdiis. 80. A negotiatione, curiſque Sæcularibus. Vid. Negotiatio.
A mulierum conſortio. II. p. II. 76. Obſcenas Comœdias adire etiam curioſitatis cauſſa, prohibentur. n. 81. Non deferentes habitum, & tonſuram amittunt ſolum privilegium fori. I. p. II. 82. Ob quænam delicta degradandi. ib. Arma geſtantium & comam nutrientium pœna antiqua. 91.
Clericorum peculium quot ſpecies bonorum complectatur. II. p. II. 89. & ſeq. Sunt domini bonorum patrimonialium. 90. Habentes patrimonium congruum poſſunt ſuſtentari beneficio. ib. Sunt domini bonorum induſtrialium. 91. Ea non veniunt inter ſpolia Apoſtolicæ Cameræ. 92. Acquiſita ab ipſis conſideratione Eccleſiæ quænam cenſeantur. ib. Horum dominium poſſunt habere ſine facultate de iiſdem teſtandi. ib. Sunt domini diſtributionum choralium, ibid. Bonorum etiam beneficialium tum ſuſtentationi neceſſariorum, tum parſimonialium. ib. & 93. Beneficialium ſuperfluorum num dominio gaudeant, acris controverſia. ib. & ſeq. Non definita ſeu a Concil. Trid. ſeu a Bened. XIV. ib. Ingens ſeries gravium DD. tribuentium Clericis tale dominium. ib. Eorum ſententia perperam ſugillata variis nominibus. 94. Canones juxta variam temporum diſciplinam diverſimode loquuntur hac de re. ib. & 95. Quomodo potuerit Eccleſia Clericis dominium dare. ib. Ut ut ſit, extra dubium peccare graviter inſumentes ſuperflua vel male, vel non pie. ib. & ſeq. In congrua ſuſtentatione rite determinanda frequens hallucinatio. ib.
Coactio quid n. 154. Nequit cadere in voluntatem humanam. ibid.
Cœlibatus a Latinæ Eccleſiæ Miniſtris ſervandus ex ſtatuto ſimul, & voto. II. p. II. 79. Scriptores illius vindices contra Græcos, & Heterodoxos. ib.
Comœdia non prorſus illicita. III. p. I. 117.
Communitas perfecta quænam ſit. I. p. II. 87. Ejus ſcientia neceſſaria, ut obliget conſuetudo inducta frequentatis actibus. 88.
Conceptionis immaculatæ Beatiſſimæ Virginis Mariæ feſtum decoratum inſigni Indulgentia a Sixto IV. S. P. n. 306.
Concionatores ſacri an poſſint appetere ſalarium. I. p. II. 89. Tempore concionum ubinam debeant hoſpitari. II. p. II. 78. Quomodo excipiendi a Parochis. ib. Ipſorum munia. ib.
Concupiſcentiæ, ſive ſpei amor poteſt eſſe ordinatus, & ſufficiens diſpoſitio in Sacramento Pœnitentiæ. III. p. I. 93. A quibuſdam TT. minus recte apprehenditur, & deſcribitur, ib. Vid. Amor.
Concupiſcentia, ſive paſſio quid? n. 266. Antecedentes, & conſequens. n. 227. Antecedens auget, minuitque voluntarium ſub vario reſpectu. n. 299. & ſeq. Liberum extenuat. n. 233. 234. Conſequens auget voluntarium, & liberum. n. 238. Huic concupiſcentiæ æquivalet habitus malus, voluntarie inductus, ac retentus. n. 240. ſeq. Non item idem habitus pro viribus retractatus. n. 245. 246.
Concupiſcentia vehementia interdum tolerari uſus rationis. n. 235. Non perit idcirco liberum arbitrium. n. 236. Quomodo culpabiles actionis prodeuntes ex tali concupiſcentia. n. 240. Motus concupiſcentiæ primo, & ſecundo primi. 133. Prorſus indeliberati culpa vacant. n. 128. Contraria ſententia perperam affricatur tribus Eccleſiæ Doctoribus. n. 129. & ſeq.
Concupiſcentia rerum alienarum quomodo prohibita. II. p. II. 77.
Confeſſarios oportet imbutos eſſe Phyſiologia. n. 85. Scriptura, & Patribus neutiquam abulantur, ut carni & ſanguini patrocinentur. n. 56. Non ſint muti, & conniventes in Sacro Tribunali. n. 246. III. p. I. 116. Cauti ſint in Pœnitentibus interrogandis. III. p. I. 114. in abſolvendi mulieribus inverecunde ornatis. 117. Haud facile crepant implicatis conſuetudine peccandi. n. 242.
Confeſſionis Sacramentalis qualis neceſſitas. III. p. I. 87. Hæc minime negata ab antiqui Scholaſticis. ib. Ejuſdem Confeſſionis ſecretum quam exacte ſervandum. 126.
Conjuges conſenſus ipſorum mutuus eſt cauſſa efficiens matrimonii. III. p. II. 5. Sunt miniſtri Sacramenti matrimonii. ib.
Conſcientia notio. I. p. II. 30. Ejuſdem a Synderesi diſcrimen. ib. Eſt norma agendi. ib. Antecedens, conſequens, præcipiens, prohibens, conſulens, permittens. 33. Recta, & erronea. ib.
Conſcientia erronea obligat ad non agendum contra ipſam. 34. Item ad ſe deponendam, ubi vincibilis eſt. ib. eidem reluctans peccat, concurrentibus ſolum quibuſdam conditionibus. 32.
Conſcientia dubia non eſt proprie conſcientia. 38. Cum ea agere eſt peccatum. 39. Quandonam quis cenſeatur ſic agere, ibid. Ejuſdem deſcriptio, & diſcrimen a certa. 38. Dubia ſeu nulla conſcientia hominis conſtituti in æquilibrio contrariarum opinionum. ib. Tunc debet homo abſtinere ab agendo, vel tutiorem partem ſequi. 39.
Conſcientia certa. Vid. Certitudo.
Conſenſus communis magna vis. 71.
Conſuetudo peccandi non inducit abſolutam neceſſitatem. n. 243. 244.
Conſuetudinis materia Canonico-Moralis, eaque graviſſima. I. p. II. 85. Definitio, diviſio, dotes. ib. Effectus. ib. Quænam cenſetur rationabilis. 87. Et legitime præſcripta. ib. Inducitur via conniventiæ, & præſcriptionis, ib. Illam inducentes contra legem an peccant. ibid. Nequit convaleſcere, niſi multiplicentur actus animo inducendæ obligationis. 88. Nunquam derogare poteſt juri naturali, & divino. 89. Quænam præciſe tempore derogat legi humanæ. ib. Ad hanc derogationem neceſſarius Legislatoris conſenſus vel perſonalis, vel legalis. 88. Conſuetudinem localium habenda ratio a Theologis, & conſcientiarum Arbitris. 92. Conſuetudines ex mera devotione ſervatæ non obbligant. 88.
Contemptus legum materialis, & formalis. I. p. II. 109. Formalis vel explicitus, vel implicitus. ib. Ex contemptu quis proprie peccet. ib. Formalis eſt mortalis ex ſuo genere toto. ib. Implicitus ſeu interpretativus an deducatur ex diuturnitate peccandi. ib.
Contritio perfecta quæ. III. p. I. 80. Differt, non gradu, ſed ſpecie ab imperfecta. ib. Haud neceſſaria in Sacramento Pœnitentiæ. ib. Ordinarie vim habet juſtificandi. ib.
Correptio fraterna quando facienda. II. p. I. 45. Ordo in ea ſervandus. 46. Delinquentem denuntiare ante ſecretam monitionem quando liceat nec ne. ib. & ſeq.
Curati ebrioſi valde culpandi. I. p. II. 110. Morale ſtudium deſerentes periclitantur. III. p. I. 108. Ipſorum ignorantiæ aut deſidiæ ſæpe adjudicandæ ineptæ Pœnitentium Confeſſiones. ib.
S. Cyprianus excuſandus ob errorem rebaptiſmi. n. 334.

Conſuetudo alia eſt facti, alia juris. 85. quæ conſuetudo habet vim legis. 86. quas conditiones habere debet ut obliget. 87. quando dicenda inducta animo obligandi ſe, & revera obligare. 88. nulla conſuetudo poteſt abrogare legem naturalem. *ib.* ubi vero ſit rationabilis, & legitime præſcripta, habet vim abrogandi legem humanam. 89. ut ſit rationabilis, quæ requiruntur. *ib.* Conſuetudo contra legem præſcribit, licet ignoretur a Principe. 90.

Conſuetudo immemorabilis poteſt abrogari per legem contrariam ſubſequentem. 91. Conſuetudo particularis unius Provinciæ non abrogatur per legem generalem totius Eccleſiæ vel Regni. *ib.*

Conſuetudine peccandi mortaliter implicatus tenetur ſub mortali illam efficaciter retractare & emendare. 117.

Conſulens quis dicitur, & quando tenetur ad reſtitutionem. II. p. I. 147.

Contentio quid eſt. II. p. I. 49. ex ſuo genere eſt culpa gravis. *ib.* quando eſt venialis. *ib.*

Contractus quid, & quotuplex. II. p. II. 1. ad ejus valorem quæ requiruntur. *ib.* ejus materia. 2. effectus contractus eſt obbligatio. *ib.* Contractus ſolemnitates. *ib.*

Contractus ſolubilis poteſt ex mutuo contrahentium conſenſu diſſolvi. 2. Qui habuit animum contrahendi, ſed cum voluntate expreſſa non ſe obligandi, ſi voluntas contrahendi prævaleat voluntati non ſe obligandi, ſitque magis efficax & abſoluta, tunc vere obligatur. *ib.* Contractus defectus ſollemnitatis jure poſitivo invalidus non obligat in conſcientia, & nullus eſt in utroque foro. *ib.* Proinde ex hujuſmodi Contractibus nullum jus competit Poſſeſſoribus. 3.

Contractus, vi, metu injuſto vel dolo extortus, vel injuriam continens ex parte illius cui juratur non firmatur juramento, ita ut reſcindi non poſſit. 3. Contractus jure naturali invalidi non firmantur juramento. *ib.* Contractus ſolo jure poſitivo irritus non firmatur juramento, ſi irritatio facta ſit immediate, & principaliter propter bonum commune. *ib.* Si vero propter utilitatem privatam contrahentium, contractus juxta multos juramento firmatur, modo abſit injuſtitia ex parte illius, cui juratur. *ib.* Si vero legiſlator ita irritet Contractum, ut nullam vim habere velit in conſcientia, quantumvis contrahentes velint, tunc non firmabitur juramento. 4.

Contractus ad diem, ſub modo, ad cauſſam, & ad demonſtrationem quando, & quomodo obligant. *ib.* Contractus alternativus, ſed ſub disjunctione ad quid obligat. *ib.* Contractus ſeu diſpoſitio ſub conditione de præſenti vel præterito valet, & obligat ſtatim, ſi conditio extat, vel extitit. *ib.* Si conditio honeſta, & poſſibilis ſit de futuro contingenti libero, contractus non obligat ad præſtandam rem promiſſam ante impletam conditionem. *ib.* Conditio impoſſibilis invalidat contractum, & diſpoſitionem, exceptis matrimonio, & diſpoſitionibus ultimæ voluntatis. 5. In ultimis voluntatibus pro non adjecta habetur hæc conditio *Si non nupſerit*. *ibid.* Ad valorem contractus qualis conſenſus requiritur. *ib.*

Contractus motivum duplex, intrinſecum, & ſubſtantiale, & extrinſecum. 6.

Contractus ſtricte ſumptus ex metu gravi injuſte ad extorquendum conſenſum incuſſo factus, validus eſt. 7. Qui contrahere poſſunt. 8. Qui non poſſunt. *ib.*

Contractus ſocietatis quid eſt. II. p. II. 40. eſt licitus. 41. quæ ad ejus juſtitiam requiruntur. *ib.*

Contractus Societatis triplex quid eſt. 41. videtur jure naturali illicitus. *ib.*

Contritio quid ejus neceſſitas, ac præceptum. III. p. I. 80. elicienda eſt abſolutionem. 85. pro nova abſolutione in praxi nova contritio. *ib.*

Contumelia quid eſt. II. p. I. 177. eſt ex genere ſuo mortale. *ib.* Contumelia per ſe levis poteſt eſſe gravis reſpectu perſonæ cui infertur. *ib. & ſeq.* Vide *detractio*.

Contumeliam illatam quomodo repellere licet. II. p. I. 183.

Cooperantes ad damnum tenentur ad reſtitutionem. II. p. I. 147. Novem modis cooperari poteſt ad damnum alterius. *ib.* Num omnes cooperantes ad damnum tenentur ſinguli in ſolidum. 143. quo ordine tenentur ad reſtitutionem, & quis primo loco. *ib.* quis ordine ſucceſſivo. *ib. & ſeq.* quid ubi cauſſæ plures ſunt æque principales. 149.

Cooperantes negative ad damnum qui dicuntur, & ad quid tenentur. II. p. I. *ib. & ſeq.*

Corporale pro miſſæ Sacrificio. III. p. I. 53.

Correctio fraterna quid? II. p. I. 45. differt a correctione judiciali, & a paterna. *ib.* Correctionis fraternæ extat præceptum obligans ſub mortali. *ib.* & quidem omnes, & ſingulos, æquales, ſuperiores, inferiores, laicos, & peccatores. *ib.* magis tamen Parentes, & Superiores. 46. ut hoc præceptum obliget quæ requiruntur. *ib.* Correctio num aliquando omittenda. *ib.* qui ordo in ea ſervandus. 47.

Correctio legum, ſi poteſt, eſt vitanda. I. p. II. 71.

Corruptor Virginis ad quid tenetur. p. I. 171. quid de Muliere non Virgine. 173.

Crimin tripliciter dicitur publicum, ſeu notorium. II. p. I. 180.

Crimen alicubi notum per Sententiam Judicis publice denunciatam, in qua nominetur reus, non eſt contra juſtitiam revelare in quovis loco. II. p. I. 182. Eſt tamen mortale contra Caritatem crimen alterius alicubi publicum etiam per Sententiam Judicis publicam detegere ſine juſta cauſſa in eo loco, quo fama non erat illud perlatura, ſi auctor criminis erat ibi bonæ famæ. *ib.* Crimen quantumvis publicum, ſi non ſit verum, eſt mortale contra juſtitiam illud reſcienti aperire. *ib.* Eſt mortale contra juſtitiam crimen verum, & ſolum notum per confeſſione rei in judicio, vel teſtium teſtimonium, divulgare ubi nondum de eo publice infamatus eſt. *ib.* Crimen verum in uno loco publicum ſola publicitate facti, vel famæ juxta multos eſt mortale contra juſtitiam divulgare in alio loco, quo fama non erat illud perlatura. *ib.* quid ſi crimen factum ſit injuſte publicum. *ibid.* Mortale eſt contra Caritatem crimina olim infamis, & qui deinde honeſte vivendo famam recuperavit, neſcientibus narrare, vel in memoriam revocare. *ib. & ſeq.* Item mortale eſt contra juſtitiam crimine alterius, quod facto, vel fama dumtaxat publicum fuit, ſed jam ſola oblivione deletum, narrare neſcientibus, vel reducere in memoriam. 182. Num quando is qui uno, aut altero crimine eſt infamis, licet de aliis infamare. *ib.*

Crimen occultum alterius quando licet revelare. *ib.* Criminis occulti alterius manifeſtatio non eſt detractio. *ib.*

Crimen falſum alteri imponens, vel verum ſed occultum injuſte detegens, tenetur omnia alia damna ſive in corpore, ſive in aliis bonis inde ſecuta reſarcire. II. p. I. 184. Qui falſo, ſed bona fide putat crimen eſſe verum, & publicum ad quid tenetur, ſi illud narravit. *ib.* Quid ſi narrantes de uno infamante, auditores de alio intelligant. 185.

Crucifixus in altari ubi Miſſa celebratur. III. p. I. 54.

Crucis ſignum, ejus origo. II. p. II. 143. Crucis delatio. *ib.*

Culpa alia Theologica, alia juridica, ſeu civilis. II. p. I. 46. ex qua culpa juridica in contractu oritur obligatio reſtituendi. 136.

Cultus ſuperſtitioſus, cultus ſuperfluus. Vide *Adoratio*.

Curator quis dicitur. II. p. II. 119. ejus obligationes. *ib. & ſeq.*

Curioſitas quid eſt. II. p. I. 114. opponitur ſtudioſitati. 115. eſt mortalis pluribus de cauſſis. *ib.* Curioſitas qua non læditur graviter Caritas, nec juſtitia, eſt per ſe ſolum venialis ſecluſo periculo graviter peccandi, vel prohibitione gravi. *ibid.*

Cuſtodes agrorum, vinearum &c. ad quid tenentur. II. p. I. 172.

Cantoribus Pontificiæ Capellæ ſapienter proviſum a Sixto V. P. M. I. p. II. 84.

S. Carolus Borromaus reſtaurator Cleri Sæcularis Clericis minime adjudicavit dominium bonorum beneficialium n. 67. *Quidnam ſanxit de Antepaſchali Mediolanenſium jejunio.* *Vid.* Mediolanenſes.

Caſus reſervati Pontifici, & Epiſcopi plerumque cum cenſura, quandoque ſine cenſura. n. 225. *A caſibus reſervatis non excuſat ignorantia reſervationis.* n. 225.

Certitudo quid, & quotuplex. I. p. II. 37. *Moralis vel eſt omnimoda, vel ſecundum quid,* ib. *Omnimoda non requiritur ad agendum,* ib.

D

Damnificator ad quid tenetur. II. p. I. 139. Damnificator injuſtus ante Judicis Sententiam non tenetur aliquid inſuper ſolvere pro culpa in pœnam. 140.

Damnum emergens quid. II. p. II. 21. ut juſte aliquid ultra ſortem exigi poſſit ob damnum emergens quinque requiruntur. 22.

Debitor quo ordine ſolvere debet. II. p. I. 155. quando excuſatur a reſtitutione, 156. *& ſeq.* Debitor qui fuit ex culpa in mora ſolvendi tempore debito tenetur compenſare. 160. verum juxta multos non tenetur ex contractu juſto, niſi fuerit culpabiliter in mora. *ib.*

Debitum aliud ſimplicis honeſtatis, aliud ex jure ſeu rigoroſum. II. p. I. 126.

Decimæ ſolvi debent ex juſtitia, & religione. II. p. I. 196.

Decreta Congregationis generalis de Propaganda Fide a Præfecto ejuſdem firmata, & a Secretario ſubſcripta habent vim & valorem Conſtitutionis Apoſtolicæ. I. p. II. 94.

Decreta quibus Romæ prohibentur libri obligant omnes omnino fideles. II. p. I. 26.

Delectatio appetitus ſenſitivi de objecto graviter malo etiam ſub conditione, ſub qua eſt licitum, eſt mortalis culpa. I. p. II. 119.

Delectatio moroſa, ſeu deliberata admiſſa de quolibet objecto, vel opere mortaliter malo, eſt mortale etiam ſecluſo omni deſiderio, propoſito, conatu, & periculo illud efficiendi. *ib.*

Delectatio deliberata de ſolo modo artificioſo patrandi malum, quod ex ſe malum non eſt, vel de aliqua circumſtantia inſolita, ſed non mala per ſe loquendo non eſt mortalis. 120. poteſt tamen eſſe venialis. *ib.*

Delectatio de ſola cogitatione, ſeu cognitione rei graviter illicitæ non eſt mortalis, modo abſit periculum conſenſus in objectum. 122. licet proinde gaudere de ſcientia rei obſcœnæ ob finem bonum. *ibid.* ſicuti & de effectu bono ſequuto ex peccato 121.

Delectatio moroſa, ejuſque diviſio. 132. quæcumque venerea deliberata delectatio extra Conjugium quæſita aut admiſſa, mortale eſt. *ib.* eamque neque approbans, neque reprimens poſt ſufficientem advertentiam, & ſi negative ſe habeat ad delectationem veneream reus eſt gravis culpæ. 133. Unde aſpectus, oſcula, tactus impudici in non conjugatis ſunt culpa gravis. 135.

Delectatio venerea, & quis luxuriæ actus in Sponſis, & viduis ſunt mortales. 136.

Delictum in una Religione publicum etiam per Sententiam Judicis Regularis injuſte extra illam revelatur. II. p. I. 181.

Denuntiator differt ab Accuſatore. II. p. II. 124.

Denuntiare. Vide *Accuſare*.

Depoſitio & degradatio quomodo differunt a ſuſpenſione. III. p. II. 75.

Depoſitum quid. II. p. II. 26.

Depoſitarii obligationes. *ib.*

Deſiderium quolibet rei, vel actionis malæ etiam inefficax illicitum eſt, & habet malitiam vel mortalem, vel venialem pro diverſitate rei, vel actionis. I. p. II. 117. *& ſeq.*

Deſiderium conditionatum rei vetitæ per ſe loquendo non eſt mortale, ſi conditio appoſita aufert totam, vel ſaltem gravem operis malitiam. 118. Secus ſi inducet periculum probabile conſenſus abſoluti. *ib.*

Deſperatio quid eſt. II. p. I. 31.

Detractio quid eſt. II. p. I. 176. ex genere ſuo mortale eſt. 177. octo modis fieri poteſt. *ib.*

Detractio omnis etſi fiat, ex quadam levitate vel loquacitate, & ſine intentione lædendi proximum, ex ſuo genere mortalis culpa eſt contra juſtitiam. *ib.*

Detractio quæ fit per libellum famoſum, pejor eſt cæteris paribus, quam quæ voce fit. 178.

Detractio, & Contumelia quando ſunt culpa gravis, quando levis. *ib.*

Detractio, & Contumelia differunt ſpecie. II. p. I. 179.

Hortari, vel incitare alterum ad inchoandam, vel continuandam gravem detractionem vel occaſionem detrahendi præbere, mortale eſt contra caritatem, & juſtitiam, *ib.*

Auditor qui lætatur detractione gravi, licet non inducat ad detrahendum, nec incitet ad continuandum, neque exterius ſibi placere ſignificet, peccat mortaliter contra caritatem, & juſtitiam. *ib.* Item Auditor detractionis gravis licet ad eam non inducat, nec ea lætetur, nec libenter audiat ex curioſitate, peccat mortaliter contra caritatem non impediendo dum impedire poteſt. *ib.* Et ſi ei reſiſtere nequit, tenetur ſi commode poteſt diſcedere, vel ſermonem alio vertere, vel faciem triſtiorem oſtendere. *ib. & ſeq.*

Superior Subditum detrahentem famæ alterius etiam non Subditi non impediens, nec coercens peccat contra juſtitiam, & tenetur ad reſtitutionem famæ in defectum ſubditi. 180. Item Prælatus tenetur impedire detractiones. *ib.* Non eſt detractio criminis occulti alterius manifeſtatio. 182. Detrahere Defuncto in re gravi mortale eſt. 183.

Detractoris heredes non tenentur ad reſtitutionem famæ a Defuncto violatæ, 185.

Deo debemus bona intrinſeca, & extrinſeca. II. p. I. 33.

Deus Creaturæ quid præcipere, quid prohibere poteſt. I. p. II. 51.

Deus in ullo legis naturalis præcepto directe, & proprie diſpenſare nequit. *ib.* poteſt tamen in quibuſdam legis naturalis præceptis improprie diſpenſare. 53.

Diaconus munus ſum exercens in lethali lethaliter peccat III. p. I. 7.

Diaconatu initiantur etiam pueri apud Jacobitas. II. p. II. 171.

Diſcipuli ad quid obligantur. II. p. II. 120. in quibus peccant. *ib.*

Diſcordia quid. II. p. I. 49. Opponitur concordiæ, & eſt gravis culpa. *ib.*

Diſpenſatio quid eſt. I. p. II. 72. differt ab interpretatione, & privilegio. *ib.* item a licentia, ſeu permiſſione. *ib.*

Diſpenſatio ſine juſta cauſſa ſcienter data valida eſt ſed illicita. 75. Data ab inferiore, & delegato eſt invalida. 76.

Diſpenſatione valida ſine juſta cauſſa obtenta uti non licet. *ib.* Sed qui ea utitur cenſuras, & pœnas minime incurrit. *ib.*

Diſpenſatio obreptitia, & ſubreptitia nulla eſt. 77. quæ dicitur ſubreptitia, quæ obreptitia. *ib.*

Diſpenſatio quando eſt invalida. *ib.*

Diſpenſatio ex defectu Cauſſæ finalis nulla eſt. *ib.*

Diſpenſatio voti quid eſt. II. p. I. 79.

Diſpenſandi poteſtas alia ordinaria, alia delegata. I. p. II. 74.

Diſpenſandi poteſtatem in legibus divinis etiam mere poſitivis nemo habet. *ib.* Secus in lege humana. *ib.*

Diſpenſans in propria lege ſine juſta cauſſa peccat. 75.

Diſpenſandi juſta cauſſa eſt triplex. 76. Inter diſpenſatum cum Juſta, & diſpenſatum ſine Juſta cauſſa diſcrimen intercedit. 76. *& ſeq.*

Diſpenſatio in Matrimoniis. III. p. II. 35. ad diſpenſationem quid requiritur. 37. unde & quomodo obtinenda diſpenſatio. 39.

Pro Diſpenſationibus Matrimonialibus duplex Romæ adeſt tribunal, Pœnitentiariæ videlicet, & Datariæ. *ib.* a Pœnitentiaria petitur, & conceditur diſpenſatio pro ſolo foro interiori, pro omnibus, & ſolis impedimentis occultis. *ib.* quid in mixtis. *ibid.* Dataria pro foro externo. *ib.* diſpenſatio num a pœnitentiaria, vel Dataria ſit petenda, plura ſunt obſervanda. *ibid.* & quæ ſervanda a Confeſſariis in ea petenda. 47. formula pro petenda diſpenſatione a Pœnitentiaria, & Dataria, 42. *& ſeq*

Diſpenſationis reſcripta, & clauſula. 44.

Diſplicentia deliberata de opere bono eſt peccatum. I. p. II. 129.

Diſputatio de fide alia publica, alia privata. II. p. I. 12. quibus privata, quibus publica licet. *ib.*

Diſputationibus publicis cum Hæreticis Miſſionarii ſe abſtinere debent. *ib.*

Diſputare de fide quid importat. *ib.*

Diſtinctio ſpecifica peccatorum unde petatur, I. p. II. 98.

Divinatio quid, & quotuplex, II. p. I. 89. Eſt de ſe

ſemper mortale peccatum, a quo ſola ignorantia invincibilis excuſat. 91.
Divinatores non ſunt abſolvendi niſi omne pactum cum dæmone, & commercium abjurent, ac diſſolvant, aliaque dæmoniacæ artis deſtruant. 92.
Divites tempore caritatis annonæ pauperibus non ſubvenientes quando peccant. II. p. I. 43.
Divortium quando licitum. III. p. II. 11.
Doctores circa opinionem probabilem quid docuerint, I. p. II. 43. *& ſeq.*
Dolus contractus. Vide *Error*, *Donatio*.
Domicilium quando acquiritur. I. p. II. 69.
Domini ad quid tenentur. II. p. II. 119.
Dominium quid eſt. II. p. I. 127. ejus diviſiones. *ib. & ſeq.*
Dominium ut acquiratur, quid requiritur. 128.
Dominio hominis quæ ſubjiciuntur. 127. Homo non habet jure naturæ dominium in alterum hominem. *ib.*
Dominium vitæ ſuæ homo non habet. 128. nec Reſpublica, ſeu Princeps Dominium habet ſuorum Subditorum. *ibid.*
Dominium in Servos, ſeu mancipia quatuor modis acquiritur. *ib.*
Dominium Animalium quomodo acquiritur. *ib.*
Dominii acquirendi ſpecies. 130.
Dominii qui ſunt capaces. *ib.*
Donatio quid, & quotuplex eſt, II. p. II. 12. Ut valeat quid requiritur. *ibid.* a quo valide fieri poteſt: & a quo non. *ibid.* Quæ Donationes ſunt jure civili invalidæ. 13.
Donatio excedens quinquaginta libras in Gallia non valet ex Edicto Henrici II. niſi Auctoritate publica inſinuata ſit. *ib.*
Donationis nomine venit remiſſio debiti liquidi. *ib.*
Donatio omnium bonorum tam futurorum quam præſentium inter vivos invalida eſt. *ib.* ſecus mortis cauſſa. *ib.*
Donationes Conjugum inter ſe jure communi non ſunt validæ ſaltem irrevocabiliter, adeoque ad arbitrium donantis revocari poſſunt exceptis quibuſdam caſibus. *ib.*
Donatio Patris facta filio nondum emancipato, quæ jure Digeſt. erat nulla, jure Codicis eſt tantum revocabilis, exceptis nonnullis caſibus. *Ib.* In allatis, & ſimilibus caſibus ſpectandæ, & ſervandæ ſunt leges, ac conſuetudines ſpeciales locorum, quæ ſæpe a jure communi Cæſareo diſcrepant. *ib.*
Donatio facta mortis cauſſa in tribus caſibus revocatur *ib.* inter vivos quatuor ob cauſſas. *ib.* Donatio inter vivos acceptata nequit revocari niſi ob aliquas cauſſas. *ib.*
Donans ob certum finem ſi non intendat ad illum obbligare, valida eſt donatio, etſi finis non ſequatur, *ib.* Secus ſi donator intendat obligare Donatarium ad certum finem. 14.
Dubium quid eſt, & quotuplex, I. p. II. 35. negativum num ſit proprie dubium. *ib.* Dubium differt ab opinione, *ib.* Ex dubio facti ſæpe oritur dubium juris. *ib.*
In Dubio agere, vel omittere aliquid eſt peccatum ejuſdem ſpeciei, & gravitatis, cujus eſt peccatum de quo dubitatur, etſi ſecundum ſe ſit licitum. *ib.* In Dubiis Conſcientia, quomodo formanda. 36.
Dubitatio, Vide *Judicium*. *Suſpicio*.
Dubitans num ſolverit debitum tenetur adhuc illud integre ſolvere, ſi certo ſcire nequeat ſe ſolviſſe. II. p. I. 198.
Duces Belli quando contra juſtitiam graviter peccant, & ad reſtitutionem tenentur, II. p. II. 131.
Duellum quid, & quando licitum, II. p. I. 168.
Duellum quod ſit auctoritate privata, ſemper eſt mortale, & intrinſece malum, nec unquam licet illud offerre, vel acceptare, *ib.* Duelli pœnæ quæ ſunt. 169.

DAllæus Calviniſta impugnator acerrimus Confeſſionis Sacramentalis, III. p. I. 86. *Falſo putat, veteres Scholaſticos dubitaſſe de illius neceſſitate*, ib.
Damni alieni circumſtantiam facit, ut veniale peccatum dat, I. p. II. 107.
Delectatio appetitus ſenſitivi abſoluta, & conditionata, I. p. II. 119. *Moroſa quænam eſt*, ibid. *Hæc vel efficacis voluntatis, vel ſimplicis delectationis*, 120. *Unde moralem ſpeciem trahat*, 121. *De ipſa quomodo judicandum*, ibid. *Ejuſdem objectum vel res prava, vel apprehenſio rei pravæ*. ib.
Delectationes pravæ advertens, & negative ſe habens ad illas, an peccet, I. p. II. 133. *Multiplex & ingens periculum iis aſſentiendi*, ib. *Quomodo efficaciter iiſdem reſiſtitur*, 134. *Quid faciens obnoxii delectationibus manantibus ex cauſſa non peccamino ſa*, ib.
Deſuetudo quid, I. p. II. 87.
Diſparitas cultus dirimit matrimonium ex jure tantum Eccleſiaſtico, I. p. II. 86.
Diſpenſatio legum quid, I. p. II. 73. *Facta ſine legitima cauſſa eſt illicita*, 76. *Non tamen invalida*, ib. *Ordinarie eſt ſtrictæ interpretationis*. 73. *Intelligentia clauſularum occurrentium in diſpenſationum Reſcriptis*, ib.
Diſpenſatio Pontificia. *Vide* Pontifex.
Diſpenſare nequit inferior in lege Superioris, 75. *Poteſt ne in caſu neceſſitatis*. 92.
Diſtributionum choralium origo, & notio, II. p. II. 83. *Ex quanam maſſa deſumantur*, 84. *Non veniunt nomine fru*ctuum *beneficiorum*, 85. *Ordinarie non debentur abſentibus a Choro*, ib. *Affertur quintuplex exceptio*, ib. *Cedunt dominio Clericorum*, 86. *An poſſint expeti abſque ſimonia*, ibid.
Doctores quinam proprie cenſendi, n. 50. & ſeq. *Eorum diſſidia in moralibus non efficiunt dubiam viam ſalutis*, I. p. II. 38.
Dubium morale quid. I. p. II. 38. *Illo implicatus homo peccat agendo, niſi tutiorem ſequatur partem*, 39. *Dubius ſpeculative an etiam dubius practice*, ib.
Dubai Conſcientia. *Vide* Conſcientia.

E

EBrietas quid, & qualis culpa, I. p. II. 126. mala in ebrietate commiſſa imputantur ad culpam ſi ſint prævia, 127. ad evitandam mortem ab altero intentatam non licet ſe inebriare. 126.
Eccleſia ejuſque poteſtas, & jura a Chriſto. I. p. II. 55.
Eccleſiæ poteſtas quoad Rituum inſtitutionem, II. p. II. 144. ejuſque forma nunquam variata. 148.
Eccleſiæ diviſio in Latinam, & Græcam, earumque differentia in Ritibus, & diſciplina, I. p. II. 162.
Eccleſiam Ægyptii nonniſi ſine calceis ingredi fas eſſe credunt, eamque pollui cenſent Neſtoriani ſi cum calceis quis ingrediatur, 167.
Eccleſia quando polluitur, & quæ cum ipſa polluta dicuntur, & quando pollutio tollitur. III. p. I. 58.
Eccleſia quomodo execratur, 59. in Eccleſia polluta, vel execrata, & interdicta, divina peragere mortale eſt 58.
Eccleſia Orientalis orthodoxam fidem ſervat, quoad Pœnitentia virtutem, & Sacramentum, III. p. I. 140. Eccleſia Armena, II. p. II. 162.
Effectus malus, vel noxius Proximo ex peccato ſecutus imputatur peccanti, & dat novam malitiam peccato, ſi effectus fuerit prævisus, vel prævideri potuerit. I. p. II. 102.
Electio quid, quot modis fieri poſſit, quæque ad ipſam requirantur, ut valeat, II. p. II. 51.
Eleemoſyna quid, & quale ejuſdem faciendæ exter præceptum, quaque ratione ſit facienda, II. p. I. 42.
Emphythenſis quid, II. p. II. 40. Emphytheuta ad quid tenetur. *ib.*
Emptio quid, II. p. II. 29. Emptio agri pretio, communi num liceat ſcienti latere Theſaurum, quidque de venis metaliciis, aliiſque mineralibus, 32. inducens alium ad emendum majori pretio, quam alias emiſſet etſi non excedente ſummum, peccat, & tenetur ad reſtitutionem, 30.
Emere cenſus, credita, & chirogragha minoris, quam contineant, num & quando liceat, 32.
Emptoris obligationes, II. p. II. 37.
Epicheja quid, & quando ea uti licet, I. p. II. 72.
Epiſcopus, Epiſcopi nomen, origo, ac poteſtas. II. p. II. 148. ejus munus, *ib.*
Epiſcopi ſucceſſores Apoſtolorum, *ib.* ſunt ſuperiores Presbyteris, & Diaconis ex jure divino, *ib. & ſeq.*
Epiſcopus præter ſuos ſubditos ordinare poteſt habentes Dimiſſorias, vel ſpeciale privilegium. III. p. I. 158. tripliciter quis Epiſcopi ſubditus eſſe poteſt, *ib.* Vide *Ordo*.
Epiſcopus poteſt valide limitare approbationem Confeſſariis quoad locum, tempus, & perſonas, III. p. I. 108. Vide *Confeſſarius*, *Pœnitentia*.
Epiſcopus in mortali conficiens chriſma, ſeu oleum Infirmorum mortaliter peccat. III. p. I. 8. in reliquis ſacramentalibus peccat ſaltem venialiter. *ib.*
Epiſcopi Græci, Syri, Armeni, Cophti, Abyſſini, aliique Occidentis, Schiſmata ſectantes, eorumque poteſta, dogmata, II. p. II. 156. *& ſeq.*
Epiſcopi poteſtas quoad impedimenta matrimonii, III. p. II. 50.
Epiſcopi neque in Synodis poſſunt derogare privilegiis Regularibus a Sede Apoſtolica conceſſis, I. p. II. 66. poſſunt tamen plura decernere, quibus Regulares obligantur. *ib.* imo & eos punire ſi contra Decretalem Innocentii III. delinquant, *ib.*
Epiſcopi aliique Prælati Papa inferiores non habent poteſtatem ordinariam diſpenſandi in jure communi & legibus Papæ, I. p. II. 75. Habent tamen delegatam in quibuſdam caſibus, *ib.*
Epiſcopi de jure divino reſidere tenentur, & ad quid aliud tenentur. II. p. II. 96.
Epiſcopus, & archiepiſcopus non habent poteſtatem diſpenſandi in legibus Concilii Provincialis, aut Nationalis niſi ex conceſſione ejuſdem Concilii, vel Papæ. I. p. II. 75. Secus de Synodo Diœceſana. *ib.*
Epiſcopus juſta cauſſa deficiente invalide diſpenſat in lege jejunii, abſtinentia &c. I. p. II. 76.
Epiſcopus ab excommunicatione, in quam quis incidit ob hæreſim occultam, num abſolvere poſſit. II. p. I. 14.
Æquivocatio, quid. & quotuplex eſt. II. p. I. 124. Æquivocatione indeterminabili exterius nunquam uti licet, neque determinabili *ib.* Quid in caſu, ubi adſit obligatio, vel gravis cauſſa occultandi veritatem, 125.
Error quid. II. p. II. 5. Poteſt eſſe circa ſubſtantiam rei, & circa accidens, ſeu accidentalem qualitatem rei, *ib.* Item antecedens, vel concomitans. *ib.*
Error quilibet, circa ſubſtantiam rei, vel naturam contractus, vel motivum intrinſecum ac ſubſtantiale invalidat contractum jure naturæ. 6. Si error ſit circa qualitatem, & non det cauſſam contractui, non irritat contractum. *ib.* Error circa qualitatem invalidat contractum, quando contrahens expreſſe vel implicite non vult contrahere, niſi objectum ſit tali qualitate affectum. *ib.*
Error quoties circa qualitatem dantem cauſſam contractui provenit a parte contrahente, contractus etſi validus poteſt reſcindi pro voluntate decepti, ſi ſit ſolubilis. *ibid.*
Error vincibilis quando a peccato excuſat. I. p. II. 34.
Euchariſtia quid. III. p. I. 41. eſt verum ſacrificium, 52. ejus materia, 41. ut valide perficiatur, quomodo debet eſſe moraliter præſens conſecranti, 43. una materia ſine altera valide, ſed illicite conſecratur. 44.
Euchariſtiæ forma quæ eſt, & quomodo proferenda, *ibid.* & quomodo Chriſtus peregit. 68.
Euchariſtiæ effectus, & diſpoſitio ad ipſam recipiendam ex parte animæ, 44. & corporis, 50. quibus eam diſpenſare permiſſum eſt, & quomodo diſpenſanda, & adminiſtranda, 52. eam ſub utraque ſpecie dare mortale eſt. *ibid.* aliquando ſumenda eſt ex præcepto, 45. quibus in caſibus non obligat, 50. qui ſunt ab ea arcendi, 52. qua reverentia eſt aſſervanda, 73. quomodo peragenda, & recipienda. 75. Variatio inter Orientales, & Latinos quoad formam, materiam, adminiſtrationem, aſſervationem, diſtributionem, errores, aliaque. 59. *& ſeq.*
Euchariſtiam conficere aliud eſt ac miniſtrare, 51.
Euchariſtiam peccatori publico non licet dare, niſi ſufficientia veræ converſionis ſigna dederit, 52. aliter dicendum de peccatore occulto. *ib.*
Euchariſtia a nonnullis, præſertim Orientalibus, pueris ſtatim poſt baptiſma diſtribuitur. 76.
Eulogiæ. II. p. II. 153.
Eutrapelia quid. II. p. I. 116.
Excommunicatio quid, & quotuplex, III. p. II. 68. ejus effectus. 69.
Excommunicationes reſervatæ Papæ, 71. Epiſcopis. *ib.*
Excommunicati vitandi, 68. communicare cum illis quando eſt mortale. 70.
Extrema unctio ejuſque materia, & forma. III. p. I. 148. unctiones quinque ſenſuum multi cum Sancto Thoma eſſentiales volunt. 149. plerique tamen ad Sacramenti valorem unicam adſtruunt in quacumque corporis parte. *ib.* ex præcepto tamen ſunt quinque corporis partes inungendæ, & quæ ſunt hæ partes, *ib.* & quid ubi quis aliqua ex his partibus careat. *ib.* Ritus ſervandus in ungendo. 150.
Extrema unctio quomodo dicitur ſecundario Sacramentum mortuorum & peccata remittere. 151. eſt Sacramentum reiterabile, & quando reiterandum, 152. confertur ſolis verſantibus in mortis periculo orto ex aliqua corporis infirmitate. *ib.* quando confertur. *ib.* hoc Sacramentum omittere cum ſcandalo, ſive ex contemptu, grave eſt. *ib.* immo juxta multos eſt præcepti divini illud recipere. *ibid.* ejus effectus qui ſunt, & ut valide, & cum fructu recipiatur quid neceſſarium. 151.
Extremæ unctionis ſubjectum. 155.
Extremæ unctionis miniſter eſt ſolus Sacerdos, 150. & unicus ſufficit, etſi Græci plures expoſcant, *ib.* & Parochus ubi non urgeat neceſſitas, eſt miniſter proprius, niſi de ejus licentia alius eligatur. 151. & tenetur ex juſtitia ſub gravi, illam adminiſtrare ſuis Parochianis; idem dicendum de ſuperiore Regulari quoad ſuos ſubditos. *ibidem*.
Extremæ unctionis materia, forma, ritus; quoad Orientales. 153.

EBrietas perfecta, vel imperfecta, II. p. II. 126. *Prior magnum peccatum, præſertim in Sacerdotibus*. 127.
Eleegantiæ latini ſermonis, *titulus eſt libri obſcœni, & execrandi*. I. p. II. 136.
Epicheja quandoque utendum neceſſario. I. p. II. 72. *Nunquam tantum abutendum*. ib.
Epiſcoporum officia. II. p. II. 98. *Cenſentur nunc tacite annuere, ut Parochi excipiant Confeſſiones hominum aliena Parœciæ*. III. p. I. 108. *Facultatem audiendi confeſſiones Sæcularium, ſemel conceſſam Religioſis ſine limitatione temporis, revocare nequeunt*. ibid. *Ad talem revocationem devenire ſolum licet ob gravem cauſſam, pertinentem ad ipſum Sacramentum Confeſſionis*. ib. *Non poſſunt ab audiendis Sæcularium confeſſionibus ſuſpendere omnes ſimul Confeſſarios Religioſos unius Monaſterii*. ib. *Graviſſima cauſſa interveniente id poſſunt in Regionibus dumtaxat a Sede Apoſtolica remotiſſimis*. ib.
Eſtius Gullil. docuit, hominis juſtificati nulla eſſe opera tantum moraliter bona. n. 359. *Contritionem perfectam non ſemper juſtificare*. III. p. I. 81.
Euchariſtia materia an poſſit eſſe omphacium, acetum, vinum acidum. III. p. I. 42. *Quænam præſertim venialia peccata per ipſam deleantur*. 48. *An per accidens etiam mortalia*. ib. *Homo in ſtatu peccati lethalis eamdem ſumens poteſt ſpectari ſub vario adſpectu*. 49. *Plurimum obeſt defectus actualis devotionis in ea percipienda*. *ib.* Vid. *Meſſa*.

F

FAllacia ſive dolus quid eſt, I. p. II. 125.
Fama quid eſt. II. p. I. 177. differt ab honore. 176. *& ſeq.* graviter, vel leviter læditur pro gravitate, vel levitate materiæ. 178. quomodo eſt reſtituenda. 182. A famæ reſtitutione, quæ excuſant. 185. Compenſatio in famæ reſtitutione num, & quomodo facienda. *ib.*
Famuli aliis Subditi extra neceſſitatem extremam nequeunt Eleemoſynas facere ex rebus dominorum abſque eorum expreſſo conſenſu. II. p. I. 45.
Famuli ad quid erga dominos ſuos tenentur, II. p. II. 120.
Feminis Domos Religioſorum ingredi non licet niſi in quibuſdam caſibus. 107. Quid hac ſuper re conſtituit Benedictus XIV. 108.
Feminarum Carminatricum benedictiones ad depellendos morbos immunes haud ſunt a ſuperſtitione, II. p. II. 138. idem de unctionibus unguento armarii, *ib.*
Fermenti nomen apud SS. Patres quid, III. p. I. 62. Fermentati

tati pro Miſſæ Sacrificio myſtica ſignificatio, ejuſque uſus apud Græcos. *ib.*

Feſti dies multi ſuam ducunt originem ab Apoſtolis. II. p. II. 146.

Feſtis diebus, quæ prohibentur. II. p. I. 66. Eorum violatio quæ, & quando eſt gravis, vel levis culpa, 67. Choreæ, ſaltationes, aliique Theatrici ludi quando diebus feſtis ſunt mortale, 68. Violatio præcepti de feſtis obſervandis quale peccatum, & quomodo in confeſſione circumſtantiæ ſunt exprimendæ. 70. Quæ opera diebus feſtis exercenda ſunt. *ib.*

Fœtus humanus. II. p. I. 163. Per ſe ſemper mortale eſt directe impedire ne fœtus humanus concipiatur, aut conceptus animetur, vel ipſum fœtum ejicere, *ibid.* Animato fœtui abortum procurans, vere & proprie homicidium committit. *ib.* Non licet præbere Matri, nec ipſi ſumere remedium ex vi ſua ordinatum ad expulſionem fœtus ſive animati, ſive inanimati, etiamſi certa ſit utriuſque mors, ſi non adhibeatur, & probabile ſit Matrem ſervandam eſſe illo adhibito. 164. Matri ratione fœtus quid licet ſumere, vel præbere, & quid non licet. *ibid.* Quid ſi proles ſit animata, vel dubitetur. *ibid.*

Feudum quid eſt. II. p. II. 40. differt ab Emphyteuſi. *ib.*

Feudatarius ad quid tenetur. *ib.*

Fideicommiſſum quid eſt. II. p. II. 49. aliud eſt univerſale, aliud particulare. *ib.* Quid de fideicommiſſo facto in favorem ejus, qui per leges non poteſt hæres, vel Legatarius inſtitui. *ib.*

Fidejuſſio quid eſt. II. p. II. 44. quæ circa ipſam obſervanda. *ib.* pro fidejuſſione poſſe exigi pretium a debitore affirmant multi. *ib.*

Fidelitas quid eſt. II. p. II. 11.

Fides quid eſt, ejus diviſio, ac objectum. II. p. I. 2. Fidei actus neceſſarius neceſſitate medii qualis & quando requiritur. *ib.* Fides explicita incarnationis, paſſionis, mortis, ac Reſurrectionis Chriſti Salvatoris ab Evangelii promulgatione omnibus adultis neceſſaria eſt neceſſitate medii. 3. idem Fides explicita SS. Trinitatis. *ib.* Fidei ſpeciale præceptum de rebus explicite credendis. *ibid.* & quæ explicite credenda, *ib.* quæ addiſcere tenentur Pueri. *ib. & ſeq.*

Fidei divinæ præceptum aliud affirmativum, aliud negativum. 5. Fidei præceptum quando per ſe obligat ad fidei actum eliciendum. 6. quando per accidens. *ib.* Formula actus fidei. *ib.* extat præceptum confitendi exterius fidem ſuo tempore. *ib.* contra fidem, & Religionem ubi fieri poteſt quiſque tenetur impedire peccata. 7. item veritates practicas, ac ſpeculativas a Chriſto traditas facto, & dicto profiteri & tueri. *ibid.* fidem nunquam licet negare ne exterius quidem ad mortem vitandam, & dita ſupplicia. *ib.* nec falſam Religionem verbis, vel facto ſimulare. *ib.* Eidem veram non licet occultare, quoties præceptum confitendi exterius fidem obligat, & urget. 8. num aliquando occultare. *ibidem.* Fidei publica confeſſio quibus in caſibus illicita ſit. *ib.* Fidem facto negare quando dicitur. 9. referuntur hac ſuper re plures caſus ad Miſſionariorum uſus circa cæremonias, obſequia, contumelias, aliaque. *ibid. & ſeq.* Peccata fidei oppoſita. 10. diſputare de fide quid importat. 11. *& ſeq.*

Filiam in adulterio deprehenſam occidere non licet. II. p. I. 162.

Filii erga Parentes ad quid tenentur. II. p. II. 117.

Filii extra neceſſitatem extremam nequeunt ex bonis Parentum Eleemoſynas facere abſque expreſſo eorum conſenſu, II. p. I. 45.

Filius cupiens ingredi Religionem, tenetur in Sæculo permanere, ut Parentum neceſſitati ſubveniat. II. p. II. 118. Quid ſi Parentes in tali non ſint neceſſitate ut multum filio indigeant. *ib.* num profeſſione emiſſa egredi teneatur ut Parentibus ſuccurrat. *ib.*

Filius familias quis dicitur. II. p. I. 130. ejus bona quadruplicia ſunt. *ibid.* In quæ bona habet plenum dominium. 131.

Filius familias quoad res mutuatas. Vide *Mutuum.*

Formido alia logica, alia moralis. I. p. II. 47.

Fornicatio ſimplex quid eſt. I. p. II. 128. Aliæ fornicationis ſpecies. *ib.*

Fortitudo quid eſt, II. p. I. 111. Fortitudinis actus, 112. Vitia Fortitudini oppoſita. *ib.* virtutes fortitudini annexæ, & vitia his oppoſita. *ib. & ſeq.*

Frigidis in Matrimonio conjunctis triennium conceditur ad dignoſcendam impotentiam. I. p. II. 43.

Fructus alii mere naturales, alii mere induſtriales; alii mixti, alii civiles. II. p. I. 139.

Fur ad quid tenetur. *ib. & ſeq.*

Fur non acquirit Dominium rei furtivæ, ſi ea diſcerni poſſit a rebus propriis. II. p. I. 190. quid ubi mixtio bona, vel mala fide ſit facta. *ib.*

Qui rem furtivam emit mala fide ſciens, vel dubitans eſſe furtivam, tenetur eam reſtituere ſi habeat, vel ejus pretium in defectum furis ſi non habeat, nec poſſit recuperare. II. p. I. 194.

Qui rem furtivam emit bona fide neſciens, nec dubitans eſſe furtivam, tenetur eam reſtituere domino etiam non repetenti. *ibid.* Emptor bonæ fidei rei furtivæ eamque conſumens, vel revendens ad quid tenetur. *ib.*

Furtum tripliciter ſumitur. II. p. I. 187. Furti diviſio. 188. Ex genere ſuo Furtum peccatum mortale eſt. *ibid.* Furtum rei levis, per accidens mortale eſſe poteſt. *ibid.* Quantitas requiſita, ut ſit mortale. *ibidem* quando, & quomodo per minuta furta peccatur mortaliter. 189. Ubi plures uni per levia furta grave inferunt damnum quomodo ſinguli peccant mortaliter, & tenentur ad reſtitutionem. 190.

F*Agnanus Proſp. celebris, & exercitatiſſimus Romanæ Curiæ Præſu*. num. 58. *Peculiari Opuſculo refutavit Probabiliſmum.* I. p. II. 36.

Finis quid. n. 299. *Extrinſecus, & intrinſecus.* ib. *A fine extrinſeco moralitas derivatur in actiones tum ex objecto indifferentes.* n. 301. *tum bonas*, n. 302. & ſeq. *tum malas.* n. 307.

Finis bonus nequit honeſtare actiones per ſe malas, n. 309. & ſeq. *An, & quando manifeſtandus in Confeſſione malus finis pravæ actionis*, n. 307. 308.

Finis ultimum. n. 324. *Honeſte agens quomodo cenſeatur agere ob finem ultimum.* ibidem. *An præceptum extet cunctas actiones ad hunc explicite referendi.* *Vid.* Relatio operum.

G

G*Emmæ.* Vid. *Lapidicina.*

Geomantia. II. p. II. 136.

Gradus conſanguinitatis, ac regulæ pro eorum cognitione III. p. II. 17. *& ſeq.*

Gratitudo quid, quæ ejus officia. II. p. I. 123.

Gratiani verba ad *can. 4. diſt. 4. Leges inſtituuntur &c.* cujus ſunt, & quid ſignificant. I. p. II. 61.

Gratulationes feſtivæ pro prima puellarum purgatione in Regno Madurenſi, aliiſque in locis a Sede Apoſtolica reprobatæ. II. p. II. 180.

Gravitas peccati quid, & unde petatur. I. p. II. 111.

Græci abſtinendum putant a ſuffocato & ſanguine. II. p. II. 170. nequeunt ad Maroniticum ritum tranſire. 175. Græcis in Italia, vel alibi ſub Latinis Epiſcopis degentibus in proprio ritu manere permiſſum eſt. 176. eorum ritus quoad Miſſæ Sacrificium. III. p. I. 65. *& ſeq.* Eorum abuſus ab Eccleſia proſcripti. II. p. II. 176.

Greg. Magnus trinam immerſionem apud Hiſpanos auferri permiſit. II. p. II. 140.

Gula quid, quale peccatum, quot modis committatur, quæ remedia, quæ filiæ. I. p. II. 125.

Gulielmus Pariſienſis docuit hominem ſtatim ac peccavit teneri ad confeſſionem. I. p. II. 47.

G*Iraldus Ubald. utilium librorum perdoctus Auctor.* II. p. II. 64.

Græci Miniſtri poſteriores ab avita cœlibatus diſciplina recedentes ſubiere ingentem jacturam. II. p. II. 79.

Grotii Hug. navi. n. 17.

H

HÆredes Uſurarii tenentur reſtituere pro culpa ipſius Uſurarii, ubi ipſe Uſurarius non reſtituerit. II. p. II. 25.

Hæres qui bona fide aliquid ab Auctore malæ fidei accepit, poteſt ſcribere. II. p. I. 133.

Hæreſis quid eſt. II. p. II. 12. quæ ad hæreſim requiruntur ex parte intellectus, quæ ex parte voluntatis, quæ ex parte ſubjecti. *ibid.* Hæreſis eſt unum ex graviſſimis peccatis. 13.

Hæreſes plures Orientalis Eccleſiæ quoad ſacros ritus, II. p. II. 142.

Hæretici Sociniani, Calviniani, Lutherani, aliique quid de Sacris ritibus ac SS. cultu ſentiunt. *ib.*

Hæreticus formaliter quis dicitur. II. p. I. 13.

Hæreticus ut quis dicatur quid ſufficit. *ib.*

Hæretici omnes ſunt etiam Schiſmatici. II. p. I. 49.

Hæreticorum Cœnam ſumere, ipſorum cæremoniis, & precibus communicare, eorum Concionibus, ac Conventibus intereſſe, aliaque ſimilia quando Catholicis non licet. II. p. I. 7.

Contra hæreticos præter alias pœnas latas potiſſima eſt excommunicatio major ipſo facto lata. 13.

Homicidium quid eſt, II. p. I. 161. Homicidium caſuale quandonam eſt peccatum, & obligat ad reſtitutionem. 167.

Homicida moriens antequam reſtituat, hæredes ex ejus bonis tenentur reſtituere quantum ipſe tenebatur. 170.

Homines multa poſſunt præcipere, vetare, ac irritare, quæ nec lege naturali, nec poſitiva divina præcepta, vel vetita ſive irrita ſunt. I. p. II. 53.

Homines peccatores Reipublicæ noxios licet occidere auctoritate publica. II. p. I. 161. non vero privata auctoritate propter eorum ſcelera, immo nec verberare. 162.

Homo jure naturæ non habet dominium in alterum hominem, II. p. I. 127. nec dominium vitæ ſuæ. 128. eſt tamen vere dominus ſuæ famæ, & honoris. *ib.*

Horæ Canonicæ quid importent. II. p. I. 59. qui ad eas obligantur. *ib.* Eas omittens omnes, vel ex parte quando peccat. *ib.* & ad quid tenetur. *ib.* In Confeſſione numerus horarum homiſſarum eſt exprimendus, *ib.* Ad debitam earum recitationem quæ requiruntur. *ib. & ſeq.* Earum ordinem invertere quando eſt veniale, quando mortale. 61. Ab earum lectione quæ excuſant. 63.

Hoſtiam non conſecratam pro conſecrata ad quodvis malum vitandum non licet ſcienter miniſtrare, etiam conſentienti, vel recipere. III. p. I. 43.

Humilitas quid eſt. II. p. I. 112. Ejus præcipui actus, *ib.*

Hypotheca quid eſt. II. p. II. 44. differt a pignore. *ibid.* Alia conditionalis, alia tacita. *ib.* Obligationes dantis, & accipientis hypothecam. 45.

H*Abitus vitioſi non perimunt libertatem indifferentiæ*, n. 241. & ſeq. *Contraria perſuaſio eliditur.* n. 243. & ſeq. *Quomodo dicantur*, in naturam verti. ib.

Habitualis intentionis, ſeu relationis *vocibus quidnam intellexerint Scholaſtici veteres.* n. 337.

Hebræi populares haud immunes a reatu Deicidii. n. 280.

Henoch, & Elia non cenſentur eſſe in ſtatu viæ, n. 395. *Idcirco non poſſunt mereri.* ib.

Hennus Franc. comis ſimul, & caſtigatus Theologus, I. p. II. 4.

Homicidium patratum cauſſa tuendæ vitæ culpa vacat. III. p. II. 77. *Prioribus* XII. *Eccleſia ſæculis inducebat irregularitatem.* ib. *Ideo nil mirum quod illius irregularitatis meminerint S. Thomas, & Scotus*, ib. *Poſtmodum ea ſublata ex Clem. V. & Concil. Viennenſi*, ib.

Honeſtum quod eſt, illud proprie bonum morale, n. 55. & ſeq.

I

JActantia quid, & quando culpa gravis. I. p. II. 124.

Jacobitæ, eorumque Patriarchæ, errores, ac damnatio, II. p. II. 158.

Idololatria quid & quotuplex, II. p. I. 89.

Jejunium ubi, & quando obliget, II. p. I. 161. diverſa apud Orientales jejunandi diſciplina, 120. Jejunium Sabbati cur vetitum ab Eccleſia, II. p. II. 170. Jejunio naturali quæ obſtant. III. p. I. 51. Quid circa peregrinos & vagos, I. p. II. 68. Orientalis Eccleſiæ diſciplina circa jejunium, II. p. I. 120.

Jejunium Eccleſiaſticum, quæ requirat, II. p. I. 116. præceptum per ſe obligat ſub mortali. *ib.* quomodo frangatur. *ib.* qui ad illud teneantur, qui excuſentur, ac alia plura, 119. Cœnulæ ſeu collatiunculæ uſus, quantitas ac tempus. 117.

S. Ignatius præſcripſit in ſuis regulis ſequi in quavis facultate ſecuriorem, & magis approbatam doctrinam, I. p. II. 44.

Ignorantia, quid & quotuplex. I. p. II. 112. Ignorantia vincibilis de rebus ſcitu neceſſariis eſt ſecundum ſe peccatum imputabile. *ib.*

Ignorantia vincibilis non affectata minuit malitiam peccati, *ib.* Ubi vero negligentia diſcendi gravis eſt, nunquam eo minuit peccatum, ut ex mortali fiat veniale. 113.

Ignorantia affectata auget malitiam peccati, & non excuſat a gravi pœna. 114.

Ignorantia invincibilis cujuſvis legis etiam naturalis excuſat a peccato formali ſeu imputabili. *ib.*

Ignorantia invincibilis juris naturalis non datur neque circa prima principia morum, neque circa principia nota, vel quæ facile ex per ſe notis colliguntur, 115. Datur tamen in aliquibus circa quædam particularia præcepta juris naturalis valde abſtruſa, & remota a principiis. *ib.*

Ignorantia invincibilis legis irritantis non impedit irritationem actus factam immediate propter bonum commune. I. p. II. 82. Ignorantia invincibilis ſolius pœnæ non excuſat a pœna quæ ſaltem non ſit cenſura. *ib.*

Ignorantia excuſans a culpa, excuſat & a pœna, 80. ſicut & ab irregularitate ex delicto, *ib.* non vero ab irregularitate ex defectu, 81. ignorantia excuſans a culpa mortali, excuſat a pœna gravi legis, & viceverſa, *ib.*

Impedimenta Matrimonii, III. p. II. 13. diſpenſare in his, qui poteſt, 34. quæ obſervanda in diſpenſationibus, 37. Impedimentum quando cenſetur occultum, 39.

Impotentia quoad matrimonium, 33.

Inadvertentia quid & quando peccatum, I. p. II. 115.

Inceſtus, ejuſque diviſio, ac major, vel minor gravitas, I. p. II. 129.

Indignus quis dicitur, II. p. II. 55.

Indignum ſeu ineptum eligere ad officia Sæcularia ſemper eſt mortale contra caritatem, & juſtitiam. *ib.*

Indulgentia quid, & quotuplex, III. p. I. 138. poteſtas concedendi Indulgentias apud quos reſidet. *ibid.* ad Indulgentiam lucrandam quæ neceſſaria, *ib.* quæ ut proſit Defunctis. 139.

Infamia a ſe injuſte illata num tollenda, & compenſanda. II. p. I. 183. Quid de Infamatore. 184.

Infamare ſe ipſum quomodo, & quando licet. II. p. I. 183.

Infans quis dicitur. II p. II. 8.

Infantes legibus humanis præceptivis non ſubjiciuntur. I. p. II. 66.

Inferior non debet poteſtatem diſpenſandi in lege ſuperioris, niſi ex ejus conceſſione, I. p. II. 74.

Inferiores non poſſunt abrogare leges Superiorum ſine eorum conceſſione. I. p. II. 74.

Infideles tenentur omnibus præceptis Evangelicis, non vero legibus Eccleſiaſticis, I. p. II. 66. quando. & quomodo cogi poſſunt ad fidem ſuſcipiendam. II. p. I. 11. quando cum ipſis communicare licet, & quando diſputare, & quibus licet, *ib.*

Ingratitudo quid eſt, II. p. I. 123.

Injuria quid eſt, II. p. I. 135. quomodo fit, & num ſine violentia fieri poſſit. *ib.*

Injuriæ circa bona fortunæ quid complectantur, II. p. I. 187.

Inimicos ex caritate diligere tenemur, II. p. I. 38. quo ordine erga ipſos, *ib. & ſeq.* venia petentibus eſt danda, *ib.* eiſque in neceſſitate ſpirituali, & corporali opitulari tenemur, *ib.* ipſis tamen ſatisfactionem debitam honoris, famæ, pecuniæ &c. non tenemur remittere. 39.

Innocentem occidere directe nunquam licet, II. p. I. 163. licet tamen Civitati cogere Innocentem ad adeundum Tyrannum. *ib.*

Inobedientia quid eſt. I. p. II. 124. Specialis ſemper eſt culpa gravis, *ib.*

Inquietudo cordis quid eſt. I. p. II. 125.

Intellectus ut prudenter ſe gerat in dubiis quid agere debet, I. p. II. 44.

Intentio expreſſa ad obligandum in conſcientia non requiritur. I. p. II. 57.

Intentio obligans ſub mortali quando dignoſcitur. *ib.*

Intentio ſatisfaciendi præcepto quid eſt. II. p. I. 62.

Intentio audiendi Sacrum. II. p. I. 71.

Interdictum quid, ejus effectus & pœnæ. T. III. p. II. 72. *& ſeq.*

Interſtitia pro ordinibus, III. p. I. 158.

Interpretatio legis quid, & quotuplex, I. p. II. 70.

Invidia quid, I. p. II. 138. Ex ſuo genere eſt gravis culpa, *ib.* invidiæ filiæ, Invidiæ remedia. 139.

Involuntarium quid & quotuplex? I. p. II. 3.

Ira quid, & quotuplex? I. p. II. 138. ejus filiæ & ejus remedia, *ib.*

Irregularitas quid eſt. T. III. p. II. 75. ejus effectus. *ib.* Quotuplex, 76.

Irreligioſitas quid eſt, II. p. I. 92.

Irritatio actus quæ dicitur. I. p. II. 139.

Judex ut recte judicet ad quid tenetur, II. p. II. 122. quid agere debet ubi jus non eſt clarum, *ib. & ſeq.* quid ſi opiniones ſint æque probabiles, 122.

Judex num capite damnare poteſt quem certo novit innocentem, ſi per teſtes legitime probetur reus, *ib.* quid in hujuſmodi caſu agere debet. *ibid.* quid in caſu mutilationis, *ib.* quid in cauſſis civilibus, & pœnis pecuniariis, *ib.* Condemnans reum ex cognitione injuſte extorta peccat, & tenetur ad reſtitutionem. *ib.* ipſi non licet quidquam accipere pro ferenda ſententia ſive juſta, ſive injuſta, 123. neque munera liberalia, ſponte, & ſine ullo onore oblata a partibus. *ib.* Quid de munuſculis levioribus ex urbanitate oblatis, *ib.* quid ſervandum circa inquiſitiones. *ib.*

Judex ad quid tenetur circa pœnæ impoſitionem, 123. Poteſtas judicandi aliquem quatuor modis haberi poteſt, 124.

Judicium quid eſt, II. p. I. 175. aliud leve, aliud grave, *ib.* Judicium temerarium de re gravi proximum infamante etiam opinativum, quod cum plena advertentia concipitur, eſt mortale contra juſtitiam, *ib. & ſeq.*

Juſtitia reflexa innixa dubiis, ac controverſis principiis dubium prudenter non reſolvunt. I. p. II. 45.

Juramentum quid eſt, II. p. I. 80. ejus diviſio, 81. ad juramentum duo requiruntur, intentio, & locutio. *ib.*

Juramentum ut licite fiat, tres requiruntur conditiones, 82. quibus deficientibus an, & quando culpa mortalis eſt, *ib.*

Juramenta non ſunt modi loquendi, quibus Deus in teſtem non adducitur, 81. idem dicendum de quibuſdam formulis, *ib.*

In juramento ſi veritas deſit, vel putetur deeſſe, vel dubia ſit juranti, eſt perjurium, & ſemper mortale peccatum etiam in re levi aſſerta, 82.

Juramenti obligatio ad hæredes non tranſit, etſi ipſi ex juſtitia teneantur adimplere juramenta realia defuncti, 84.

a Juramentis quis poſſit diſpenſare, 88.

Juramentum quibus in caſibus non obliget. 84.

Juramentum de futuro ſine promiſſione obligat. *ib.*

Juramenti promiſſorii, & aſſertorii de futuro obligatio, quæ, & quanta eſt, 83.

Juramentum injuſte extortum obligat, 86. Exterius factum ſine animo jurandi eſt ſemper intrinſece malum, *ib.* Factum etiam ſine animo jurandi etiam de veritate in contractibus, in judicio, in re quavis gravi ſemper eſt mortale contra Religionem, 86. Etſi factum ſine animo jurandi, ſit ſolum fictio juramenti, tamen eſt obligatio faciendi quod juratur. *ib.*

Juramentum factum cum animo jurandi, ſed ſine animo ſe obligandi, vel implendi quando eſt obligatorium. 87. privatæ perſonæ non licet exigere Juramentum, nequidem in judicio ab eo qui prævidetur perjuraturus, 88. Licet tamen Judici ad inſtantiam partis. *ib.*

Juramentum ſive firmet contractum, ſive non eſt validum, & obligat quando poteſt ſervari ſine peccato, & damno alterius. Vide *Contractus*.

Juramentum promiſſorium habet eaſdem conditiones, limitationes, & extenſiones expreſſas, ac tacitas, quas promiſſio, vel contractus cui adjicitur. 83.

Juramentum promiſſorium ſicut & votum factum in commodum tertii, & ab eo acceptatum non poteſt ſine ejus conſenſu relaxari, nec commutari etiam in melius a Superiore. 88.

Juramenta Communitatis, Collegii, Capituli, quomodo ſervanda. 84.

Jurans cum reſtrictione mentali peccat mortaliter. 87.

Jurans obedientiam alteri ratione dignitatis, & officii tenetur obedire ſucceſſoribus in ea dignitate, ſeu officio. 84.

Jurare licet cum certis conditionibus, 82. immo aliquando adeſt obligatio, *ib.*

Jurare ſine neceſſitate, vel magna utilitate, peccatum eſt ſaltem veniale. *ib.*

Jurandi conſuetudinem ſine neceſſitate quiſque ſub mortali vitare tenetur. 88. Idem de conſuetudine jurandi abſque advertentia an juretur nec ne, *ib.*

Jus quid, & quotuplex. 127.

Juris realis ſpecies, *ib.*

Juriſdictio quid? III. p. I. 105.

Jus Patronatus quid, & quotuplex. II. p. II. 56. quot modis acquiritur, *ib.*

Juſtitia quotupliciter ſumi poteſt. II. p. I. 126. Juſtitia ut virtus ſpecialis, quid, & quotuplex. *ib.*

Janſeniſtæ heretici negando libertatem indifferentiæ peſſumdant univerſam morum doctrinam. n. 152.

Ignorantia quid. n. 189. 195. *Negationis, privationis, pravæ diſpoſitionis,* n. 189. *Facti, & juris,* 190. *Concomitans, conſequens, antecedens,* n. 191. & ſeq. *Vincibilis, & invincibilis.* n. 195. *Vincibilis affectata, & non affectata,* n. 196. *Non affectata vel craſſa, vel ſupina,* n. 197. *Habitualis, & actualis.* n. 198.

Ignorantiam culpabilem, & inculpabilem admittunt Catholici contra Hæreticos. n. 199. 202. *Invincibilis reddit actiones ſimpliciter involuntarias, innocuaſque,* n. 202. 203. *Eam minus apte deſcribunt recentes aliqui Scriptores,* n. 207. 208. 281. I. p. II. 2. *Genuinum exponitur diſcrimen invincibilis, & vincibilis.* n. 209. *Promuntur ex D. Bonaventura canones x. reſpicientes ſingulas ignorantiæ ſpecies,* n. 204. & ſeq.

Ignorantia poteſt eſſe culpa, ſimulque culpæ pœna, & cauſſa, n. 210. *Peccatum ignorantiæ & peccatum ex ignorantia differunt,* n. 200. 212. *Vincibilis eorum, quæ poſſunt & debent ſciri, eſt ex ſe peccatum, ſive credibilia, ſive operabilia illa ſint,* n. 211. & ſeq.

Ignorantia quidnam circa leges pœnales præſtare poſſit, declaratur VI. *theſibus,* n. 319. & ſeq. *Invincibilem* ſolius pœnæ *ſtatutæ humana lege eximere tranſgreſſorem ab eadem pœna, opinio eſt gravium DD.* n. 221. & ſeq. *Invincibilis non excuſat a caſibus reſervatis,* n. 225. *Neque ab irregularitatibus ex defectu,* n. 223. *De irregularitatibus ex delicto diſceptant DD.* n. 223.

Imperium politicum, & deſpoticum. n. 101. 102.

Imputabile quid, n. 391. *Cur tale,* ib. *Illius effectus,* ib. *Mediatum, & immediatum.* n. 392.

Imputabilitas actionum manat ex earum mortalitate, n. 390. *Convenit omnibus, & ſolis actionibus voluntatis,* n. 393. *Libertatem in agente neceſſario ſupponit,* ib. *Ejuſdem cognoſcenda criteria,* ib.

Indifferentia actionum an ſit ſpecies moralitatis, n. 266. *Quid conceptu ſuo præferat,* n. 268. *Duplex ſpecifica & individualis,* n. 266. *Specifica a Catholicis communiter admiſſa,* n. 367. *Fruſtra reclamant Novatores abutentes Evangelica parabola arboris bonæ, & malæ,* n. 269. 270. *Individualis ſubeſt diſputationi Scholaſticorum,* n. 271. 275. *Status controverſiæ exponitur,* n. 271. & ſeq. *Momenta præcipua utriuſque Partis litigantis,* n. 276. & ſeq.

Infidelitatis ſpecies tres. I. p. II. 66.

Intellectus quomodo concurrat ad voluntatis actiones, n. 114. & ſeq. *Quaſnam partes ſimul cum voluntate gerat in morali actione,* n. 117. 118. *Judicium intellectus practice practicum quid,* n. 115. *An voluntas agens illud ſequatur neceſſario,* n. 116. *In dubiis moralibus in neutram partem inclinatur.* I. p. II. 41. 42.

Interna cordis peccata a multis neglecta, n. 379.

Interpretatio legum definitur. I. p. II. 70. *Duplex nempe & per æquitatem.* ib. *Simplex dividitur in Authenticam, doctrinalem, uſualem,* ib. & ſeq. *Ad doctrinalem multæ regulæ neceſſariæ,* ib. *Uſualis quomodo condat jus conſuetudinarium.* ib. *Authenticam eſſe num conſuetudini conveniat,* ib.

Inviti & coacti quo ſenſu dicantur Sacramenta valide ſuſcipere, n. 174. & ſeq.

Involuntarium quid, n. 171. *Aliud per violentiam, aliud per ignorantiam,* n. 172. *Item ſimpliciter, & ſecundum quid,* n. 173.

Illius cauſſæ quatuor. n. 177.

Joſephus hebræus caſtimoniam libere ſervavit inter maximas peccandi illecebras. n. 398.

Irregularitas ex indebito uſu Ordinis ut contrahatur, quænam requiruntur. III. p. II. 78. *Ex homicidio patrato ad tuendam propriam vitam, nunc ceſſavit.* V. Homicidium.

Ivo Carnotenſis adinventor Choralium diſtributionum. II. p. II. 83.

Juramentum tripliciter differt a voto, II. p. I. 80

L

LApidicinæ, Lapilli, Venæ metallicæ &c. cujus ſunt. II. p. I. 129.

Latini in Oriente commorantes jejunia more Orientalium non obſervare tenentur. II. p. II. 179.

Latinizantes, eorumque ritus. II. p. II. 175.

Laudator. Vide *Palpo*.

Legatarii non univerſales non obligantur ad reſtitutionem, ſi relicta hæredibus ſufficiant ad ſolvenda omnia debita relicta portione hæredibus jure debita II. p. II. 49.

Legatum quid eſt, II. p. II. 48. Solvi debet ſtatim poteſt aditam hæreditatem. *ib.* traſmittitur ad hæredes Legatarii. *ib.* Sub modo factum obligat ad modum illum obſervandum, ſi modus ſit in utilitatem tertii, vel Legantis, *ib.* Si ad certam piam cauſſam factum, nequeat illi applicari, debet ab hærede dari in alteram cauſſam impendendum judicio Epiſcopi. 49.

Legata pia contenta in teſtamento ad cauſſas non pias facto, invalido defectu ſolemnitatis, invalida ſunt, & ſtatim ſolvere tenetur hæres ab inteſtato. *ib.*

Legislator humanus quas leges ſtatuere poteſt, & quid præcipere. II. p. II. 55.

Legislator in materia gravi poteſt obligare ſolum ſub veniali, *ib.* non tamen in re levi ſub mortali, *ib.*

Legislator non obligatur legibus Prædeceſſorum, nec ſuis, 67. tenetur tamen ſervare leges a ſe, & a Prædeceſſoribus latas quando materia Principi, & ſubditis convenit, *ib.* Legislator tenetur ſuas leges jure naturali ſervare etiam ſecluſo ſcandalo. *ib.* Legislator violans ſuam, vel Prædeceſſorum legem admittit peccatum ejuſdem ſpeciei ac Subditi eam violantes, *ib.* Non incurrit tamen pœnas lege humana impoſitas. *ib. & ſeq.* Ubi vero habet juſtam cauſſam non ſervandi, tenetur non ſervare. *ib.* Sed hæc intelligenda de Legislatore habente poteſtatem abſolutam ferendi leges. *ib.*

Legislatores Supremi poſſunt cogere Subditos ſub pœnis ad legem recipiendam, 60. Item Violatores punire non expectata Populi acceptatione. 62.

Leges Civiles, X. annis præſcribuntur, Eccleſiaſticæ. X. etſi plurimi etiam decennio præſcribi volunt. 89.

Leges divinæ mere poſitivæ cum gravi nocumento non obligant. 58.

Leges Eccleſiaſticas quiſnam ferre poſſit, 56. qui Civiles, *ib.* eas nemo ferre poteſt, niſi ſuis Subditis. *ibid.* Leges contrarias legibus ſui Superioris non ferre poteſt. 54.

Leges novæ Eccleſiæ, vel Romani Pontificis Conſtitutiones pro tota Eccleſia latæ quando obligant Orientales, etſi expreſſe non nominentur. 94.

Leges Pontificiæ ut obligent in Provinciis, non ſunt in illis promulgandæ. 60.

Leges humanæ ut obligent non requirunt acceptationem, ſeu conſenſum majoris partis Communitatis. 61.

Legem humanam violans non ſolum peccat contra obedientiam, ſed etiam contra virtutem alterius præcepti. 56.

Leges nonnullæ Religioſorum ac Conſtitutiones obligant tantum ſub veniali in rebus gravibus. 58.

Ad Legis materiæ gravitatem quæ requiruntur. *ib.*

Legis promulgatio quid eſt, 59. differt a divulgatione, *ib.* quid ad ejus promulgationem requiritur. *ib.*

Legis finis duplex. 63.

Legis impletioni ponens voluntarie directe impedimentum peccat. 64.

Legis abrogatio, derogatio, ceſſatio inter ſe differunt. I. p. II. 78.

Legem ſine juſta cauſſa abrogans peccat, *ib.*

Legibus humanis omnes, & ſinguli Adulti ſubjiciuntur, & infantes. 66. quid de Amentibus, Ebriis, & delirantibus, *ib.*

Legum Correctio vitanda, ubi poteſt. 72.

Leges imperiales ut obligent Provincias, ſunt in illis ſingulis promulgandæ, 59. *& ſeq.* Non niſi poſt menſes duos a promulgatione facta obligant. *ib.* idem de Legibus a Regibus, & Principibus Imperatori ſubjectis.

Leges vero Regum, & Principum Imperatori non ſubjectorum ut obligent non requirunt promulgationem in ſingulis Provinciis, neque duos menſes. *ib.*

Leſio alterius injuſta in bonis Spiritualibus naturalibus quando inducit reſtitutionem. II. p. I. 160. quid in bonis Supernaturalibus. 161.

Læſor non tenetur pro impenſis funeris, II. p. I. 170.

Lex quid eſt, I. p. II. 48. quando obligat, *ib.* Debet eſſe eſſentialiter utilis bono communi. 49. a quo ferri debet, *ib.* Debet eſſe promulgata, *ib.* differt a præcepto, *ib.* num lex omnis neceſſario obliget, *ib.*

Lex quotuplex eſt, *ib.* Lex æterna ſtricte, & late ſumpta quomodo a naturali differt. 50.

Lex ponit rem præceptam in ea virtute ex cujus motivo etiam extrinſeco præcipitur. 56.

Lex fundata in præſumptione periculi ſemper obligat in conſcientia. 58. Secus fundata in præſumptione facti, *ib.* ut obliget, debet eſſe promulgata, 59. Lata, & non promulgata non obligat. *ib.*

Lex quando afficit invincibiliter ignorantem. 60.

Lex generaliter, vel indefinite loquens comprehendit omnia ſignificata propria. 72.

Lex num poſſit licite, & valide abrogari, 78. tripliciter abrogatur, *ibid.* quandonam per ſe ipſam ceſſet, *ibid. & ſeq.*

Lex ut abrogetur in aliqua Provincia, per deſuetudinem, vel contrariam conſuetudinem, quid requiritur, *ib.* In dubio num ſit abrogata, *ib.*

Lex divina, lex æterna ſtricte, & late ſumpta. 50. quomodo a naturali differt. *ib.*

Lex naturalis quid eſt, *ib.*

Lex naturalis in gravi ſub mortali obligat, *ib.*

Lex naturalis eſt etiam Evangelica quoad materiam; ſeu rem præceptam, & vetitam. 53. Præcipit ut ſemper fiant actus honeſti, & boni, *ib. & ſeq.* Proprie mutari non poteſt, etſi poſſit improprie, *ib.*

Lex humana habet poteſtatem præcipiendi actus internos. 53. Ut obliget ſub mortali requiritur materia gravis, 57. Item intentio Superioris graviter obligandi, etſi non expreſſa. 58.

Lex humana num, & quando obligat cum gravi nocumento, ſeu damno. *ib.*

Lex humana poteſt per ſe obligare cum periculo, & damno etiam vitæ, 58. & quando ad hoc obligat, *ib.*
Lex humana in uno loco promulgata non ſtatim obligat ubique, 60.
Lex irritans quæ eſt, & pure irritans, 82. Lex irritans ſimul, & prohibens obligat in conſcientia ad vitandum actum, *ib.* Secus lex pure irritans, 83. Lex ipſo facto irritans obligat in conſcientia ad omnia, quæ per ſe ex irritatione ſequuntur. *ib.*
Lex pœnalis, & oneroſa ſtricte eſt interpretanda. 71.
Lex pure pœnalis datur, 79. quæ pœnalis, quæ mixta, *ib.* Pure pœnalis quomodo dignoſcitur, *ib.* Quando obligat ad pœnam ante Judicis ſententiam, *ib.*
Lex poſitiva quid, & quotuplex, 53.
Lex poſitiva ob paritatem rationis quid importat, 72.
Libellum repudii permiſit Deus, 52. *&* 53.
Liberalitas quid eſt. II. p. I. 123. ejus officium, *ib.* ei opponitur avaritia per defectum, *ib.* prodigalitas per exceſſum. *ib.*
Libertas phyſica, libertas juris, I. p. II. 20.
Libri pœnitentiales, eorumque auctores, III. p. I. 101.
Librorum hæreticorum lectio ac retentio prohibita ſub excommunicatione & in Bulla cœnæ. II. p. I. 14. lectio libri Hæretici quibus licita, *ib.* quid nomine libri prohibiti veniat, *ib.* in hujuſmodi lectione datur parvitas materiæ etſi difficile deſignari poſſit, *ib.* qui curat ut alius legat ut ipſe audiat, etſi ipſe non legat, peccat, & incurrit cenſuram, *ib.*
Libros prohibitos vendere ac emere Bibliopolæ non licet, 16.
De Librorum prohibitione Eccleſiæ poteſtas, ac diſciplina refertur, quam circa eoſdem ſervavit, cum nondum ars typographica eſſet inventa; 16. & poſt inventam typographicam artem, ac poſt ortas Lutheri, ac Calvini hæreſes. 18.
Librorum reviſio ante impreſſionem a quo, & quando originem habuit. 19. Librorum prohibitorum Indices, ſeu Catalogi initium unde cœperint, *ib.* eorum progreſſus, *ib.* ad eorum proſcriptionem quomodo procedi ſolet, *ib.*
In legentes, tenentes, ac imprimentes libros prohibitos variæ conſtitutæ ſunt pœnæ, 25. *& ſeq.* Potiſſimum excommunicatio Bullæ Cœnæ in legentes ac retinentes libros Lutheri, Calvini aliorumve Hæreſiarcharum. *ib.* Item in eorum librorum defenſores, *ib.*
Libri hæreticorum non tractantes de Religione ſi ab Epiſcopo vel Inquiſitore ſint examinati, ac approbati permittuntur. *ib.*
Libri Ethnicorum, & Judæorum, & Mahumedanorum in Bulla Cœnæ non prohibentur, *ib.* Libri de Aſtrologia Judiciaria per Sixtum V. ſub excommunicatione Pontifici reſervata fuerunt proſcripti. *ib.*
In prohibitione libri etiam Manuſcripta prohibita cenſentur. 26.
Libri Catholici in uno idiomate prohibiti, ſint & in alio prohibiti, *ib.* facultas legendi libros prohibitos a quo conceditur, *ib.* Decreta quibus Romæ prohibentur libri, obligant omnes omnino fideles, *ib.*
Librum famam proximi lædentem, & crimina vera, ſed occulta pandentem nec legere nec audire licet jure naturali, II. p. I. 180. quid de auditis, lectis, & relatis abſque obſervatione. *ib.*
Licentia Superiorum in Religioſos. Vide *Religioſus.*
Liturgiæ nomen, origo, diſciplina, II. p. II. 163.
Locatio quid eſt, II. p. II. 37. Circa locationem operariorum, & famulorum quæ obſervanda. 38.
Locator ad quid tenetur, 37.
Lucrum omne ex mutuo præciſe ratione mutui uſurarium eſt, & ab omni jure improbatur. II. p. II. 17. Calvini, Molinæi, Salmaſii, aliorumque hac in re opinio, ac diſtinctio hominum in tres gradus, *ibid.* Refellitur iſtorum aſſertio, *ibid. & ſeq.* Refellitur pariter Judæorum inter Chriſtianos degentium doctrina hac ſuper re, & Sacræ Scripturæ textus explicantur. 18.
Lucrum ceſſans quid eſt, 21. quid in ejus compenſatione exigi poteſt, *ib.* Cetera Vide v. *Auctarium*,
Ludus quid eſt, II. p. II. 45. ut ſit licitus quæ requiruntur, *ib. & ſeq.*
Ludus ſumptus pro contractu, *ib.* ejus conditiones, *ibid.* quibus in Caſibus committitur culpa gravis in ludo, *ibid.*
Ludus Alearum, Taxillorum eſt Clericis prohibitus, II. p. II. 76.
In vetito, ſeu alea aliquid qui lucrans quando tenetur reſtituere lucrum, & qui perdit ſolvere, II. p. II. 48.
Ludi prohibiti qui ſunt, 46.
Luminaria pro Miſſæ Sacrificio. III. p. I. 54.
Luſor quando tenetur ad reſtitutionem ante omnem ſententiam, II. p. II. 46.
Luxus Clericis prohibitus, I. p. II. 77.
Luxuria quid eſt & quotuplex. I. p. II. 127. eſt mortale peccatum, *ib.* ejus ſpecies, *ib.*
Luxuriæ peccatum Confeſſarii cum Pœnitente continet malitiam duplicis Sacrilegii, 129.
Luxuriæ peccata non conſummata quæ ſunt, 132.
Luxuriæ filiæ, Luxuriæ remedia, 137.

LEx poteſt eſſe moralis, pœnalis, irritans, num. 217. *Legis univerſim ſpectata dotes*, I. p. II. 4. *Tractatus Canonico-Moralis* de Legibus *per quam neceſſarius ſcitu*, 48. *Earum promulgatio. & divulgatio*, ibid. *Obligatio in actu primo, & ſecundo*, ib. *Permiſſiva an obligent*, 49. *Conſultoria an proprie leges*, ibid.
Lex æterna, I. p. II. 50. *Naturalis*, ibid. *Hujus diſcrimen a Syndereſi, & conſcientia*, ibid. *Perperam ejuſdem exiſtentia a quibuſdam negata*, ibid. *Ejus præcepta quid proprie ſunt*, ibid. *Multiplicis generis eſſe dicuntur*, ibid. *Qualia poſſunt ignorari.* ibid. *Varia hac de re opiniones*, ibid.
Leges pœnales. Vid. Pœnales.
Legi an ſatisfiat, ubi ſervatur animo non ſatisfaciendi, I. p. II. 63.
Libertas natura, gratiæ, gloria, num. 153. *Natura duplex, a coactione, & a neceſſitate*, num. 254. *Utraque a Catholicis interdum promiſcue nominata*, num. 165. *Libertas a neceſſitate dicitur contradictionis, & contrarietatis*, n. 157. *Alia illius nomenclationes*, num. 158. *Ejuſdem notio genuina proponitur*, n. 152. 157. *Exiſtentia probatur quoad utrumque naturæ ſtatum*, num. 159. *Neque elevatur ob neceſſitatem ſupernaturalis gratiæ*, num. 161. *Quæ a Novatoribus decantatur libertas, eſt reapſe alia, nec ſufficit*, n. 150. 166. & ſeq. *Prædicta libertas a neceſſitate, ſive contingentia, eſt accidentalis actui humano phyſice ſpectato*, num. 147. *Ad ejus autem moralitatem eſt prorſus neceſſaria.* 148. 149.
Liberum preſſe ſumptum differt a voluntario, num. 152. *Quadruplex utriuſque diſcrimen*, num. 162. *Voces tamen liberi, & voluntarii ſæpe a Catholicis promiſcue uſurpata.* num. 164.
Librorum Cenſores præ oculis habere debent certas regulas, n. 72. 73.
Ludus omnis per ſe licitus concurrentibus nonnullis conditionibus. II. p. II. 76. *Alearum ludi Clericis, & Monachis vetiti Eccleſiaſticis Sanctionibus*, ib. *Priſca de iiſdem ludis leges Civiles nunc ferme abrogata*, ib.

M

MAgia quid eſt, II. p. I. 91. alia naturalis, alia ſuperſtitioſa, *ib.* Eſt ſemper per ſe mortale, a quo ſola ignorantia invincibilis excuſat. *ib.*
Magi, Malefici, Divinatores non ſunt abſolvendi niſi omne pactum, & commercium cum dæmone abjurent, & diſſolvant, aliaque magicæ artis deſtruant. II. p. I. 92.
Magiſtri, & Pædagogi vices Parentum in diſcipulos gerunt quoad ea, quæ ad ſtudia, & bonos mores ſpectant, II. p. II. 120. in quibus graviter peccant, & quæ eorum obligationes. *ib.*
Maledicere Creaturis irrationabilibus prout homini ſunt utiles, eſt æquivalenter maledicere homini; prout ſunt Creaturæ Dei eſt blaſphemia: & illis maledicere ſecundum ſe conſideratis eſt otioſum, vanum, ac illicitum, II. p. I. 49.
Maledictio gravis effuſa in non Subditum præſentem non ſolum Caritati, ſed etiam juſtitiæ repugnat, *ib.*
Maledictionem gravem proferre ex animo ut malum grave eveniat, mortale eſt, 48. Idem dicendum de ſibi, vel aliis ex ira grave malum imprecante, *ib.*
Maleficium quid & quotuplex eſt, II. p. I. 92. quomodo tolli poteſt, *ib.*
Malefici. Vide *Magi.*
Malitiæ actus quid, I. p. II. 98. Quæ malitia requiritur ad peccatum mortale. 104.
Malitia moralis actus voluntatis alia materialis, alia formalis, I. p. II. 26.
Malum proximo nunquam licet optare, vel imprecari, II. p. I. 48. licet tamen affectu inefficaci malum temporale deſiderare, ac de illo gaudere ob ejus bonum Spirituale, *ib.* Et ſic pariter licet optare mortem juſte obventuram Hæreſiarchæ, vel Malefactori Reipublicæ noxio, *ib.* Item optare malefactori pœnam meritam per Judicem infligendam, *ib.*
Mancipia, Vide *Servi.*
Mandans quis dicitur, & quando tenetur ad reſtitutionem, II. p. II. 150.
Mandantis, & Mandatarii obligationes, II. p. II. 28.
Mandatum quid eſt? *ib.*
Manſuetudo quid eſt, II. p. I. 114. per defectum ipſi opponitur nimia diſſimulatio, per exceſſum iracundia. *ib.*
Manuſcripta in librorum prohibitione etiam ipſa prohibita cenſentur, II. p. I. 26.
Maritus peccat contra juſtitiam, & tenetur reſtituere Uxori, ſi ejus dotem, aliaque ejus bona diſſipet, vel bona communia in notabili quantitate Uxore invita prodige donet, vel in malos uſus impendat, II. p. I. 193.
Maronitæ, eorum Metropolitarum, & Epiſcoporum ſedes, & limites, II. p. II. 157. Maronitæ Gregorianam Kalendarium recepere, 178.
Mater primo triennio alere debet liberos, inde Pater, II. p. II. 167.
Matrimonium contrahens poſt votum Caſtitatis, vel Religionis ſine diſpenſatione peccat graviter, & ſemper tenetur abſtinere a petitione debiti, & poſt mortem Conjugis a ſecundis nuptiis, ac juxta plures Religionem ingredi, II. p. II. 111.
Matrimonium quid, III. p. II. 5. ejus materia, forma, & miniſter, *ib.* qualis conſenſus ad ejus valorem requiritur, *ib. & ſeq.*
Matrimonium valet, ſi conditio ſit de præſenti, & extet, vel de præterito, & extiterit, 6. eſt vero irritum ſi conditio repugnet naturæ, indiſſolubilitati, vel fini Matrimonii, ejuſve bono, & fidei. 7. ac ſi conditio non adverſetur ſubſtantiæ, & fini Matrimonii, Matrimonium non irritat in foro externo, licet ſit turpis, *ib.* nec ad Matrimonii valorem requiritur Parentum conſenſus, *ib. & ſeq.* quid hac de re in Gallia, *ib.* valide contrahitur per Procuratorem, & inter abſentes, 8. Item per litteras, *ib.*
Matrimonium quodlibet abſolute contractum, eſt, ac ſemper fuit inſolubile niſi ex ſpeciali Dei licentia aliter contingat, *ib.* unde Matrimonium conſummatum Baptizatorum nullo caſu diſſolvi poteſt ab hominibus, 9. quid de Matrimonio infidelium, ubi unus conjugum ad fidem veniat, alter in infidelitate remaneat, *ib.* Matrimonium baptizatorum ratum, ſed non conſummatum ob duas cauſſas diſſolvitur, 11. conjugum vero ſeparatio aliquando licet, *ib.*
Matrimonii impedimenta, eorumque diviſio, 13. a quibus impedimentis Pontifices diſpenſare conſueverunt, 17. Banna, & denunciationes quoad Matrimonium obſervanda, 13.
Matrimonium metu initum quando infirmatur, 25.
In celebrando Matrimonio Parochi, ac duorum teſtium præſentia requiritur, & qualis præſentia, 32. quales teſtes, *ib.* quid de occultis Matrimoniis, 33. quid de Matrimoniis vagorum, & quoad loca Hæreticorum, 32. quid ratione impotentiæ, 33. quid de clandeſtinis, *ib.*
Matrimonium invalidum quomodo convalidandum. 37. Vide *Divortium, Sponſalia.*
Matrimonium, ejuſque diſciplina apud Orientalem Eccleſiam. 51.
Matutinum cum laudibus pro tempore ex conſuetudine recitandum. II. p. I. 60. Num ante miſſam 61. a laudibus licite ſeparatur. *ib.* quin unum nocturnum ab alio per duas circiter horas. *ib.*
Medici ad quid tenentur. II. p. II. 131. In extrema vel gravi neceſſitate pauperum tenentur ſub mortali gratis mederi. *ib.* aliæ eorum obligationes. *ib.*
Medici, aliique dantes potiones ad procurandum abortum, ſive fœtus ſit animatus, ſive non, mortaliter peccant. II. p. I. 163. Idem dicendum de Mulieribus ſumentibus, & abortui occaſionem præbentibus. *ib.*
Melchitæ eorumque Patriarcha, II. p. II. 157.
Mengrellenſes quomodo conferunt Baptiſmi Sacramentum, II. p. II. 163.
Mendacium eſt intrinſece malum. II. p. II. 123. Quando eſt gravis, quando levis culpa. *ib.*
Mercatorum obligationes. II. p. II. 133.
Metus unus levis, alter gravis. I. p. II. 153. ad metum gravem revocatur reverentialis. *ib.* Vide *Contractus ex metu.*
Metus levis nunquam excuſat a peccato. *ib.* Gravis quibuſdam in caſibus. *ib.* metus gravis minuit culpam. *ib.*
Michael Cerularius omnium primus Latinorum azyma damnavit. III. p. I. 60.
Milites ad quid tenentur ſub mortali. II. p. II. 132.
Militia Clericis eſt vetita. II. p. II. 64.
Miniſter indignus, alius toleratus, alius non. III. p. I. 9. a poſteriori Sacramenta quando recipere licet, *ibid.* Miniſter Baptiſmi, 18. In Miſſæ Sacrificio peragendo. III. p. I. 64.
Miſſæ Sacrificium, ejuſque effectus, 52. ubi & qua hora celebrandum, 53. quæ ad celebrandum neceſſaria, *ib.* quæ obſervanda ut rite celebretur. 54. in pollum, interdicta vel execrata Eccleſia celebrare mortale eſt. 58.
Miſſæ eleemoſyna. 56. vulgari alienove idiomate nunquam celebrare licet. 76. Miſſæ Præſanctificatorum quid, & quibus diebus apud Græcos celebrantur. III. p. II. 166. apud Maronitas. 175. Miſſæ ab Orientalibus dicti Liturgia. II. p. I.
Miſſæ auditio ejuſque præceptum quomodo adimplendum. II. p. I. Quibus Miſſæ partibus, & quomodo adſtandum. *ib.* Intentio in audienda Miſſa, 71. Quæ excuſant ab Auditione Miſſæ. 72. Die Natalis Domini non eſt præceptum audiendi tres Miſſas. *ib.*
Miſſionarii in Miſſionibus quid inſinuare tenentur Fidelibus ab ipſis baptizatis. I. p. II. 92. Quid circa uſum Kalendarii. *ibid.* Quid circa Controverſias de ritibus, obſequiis, aliiſque. II. p. I. 8. *& ſeq.* debent Miſſionarii ſe abſtinere a publicis diſputationibus cum Hæreticis. 11.
Miſſionariis non licet Hæreticorum, & Schiſmaticorum in Eccleſiis celebrare. II. p. I. 29. bene vero in Catholicis Eccleſiis ab Hæreticis occupatis. *ibid.* item in privatis domibus, *ib.* quibus & quando in navibus. *ib.* ipſis datur uſus Altaris portatilis, & facultas benedicendi paramenta. *ib.*
Mollities quid eſt, I. p. II. 129.
Monaſteria Monialium ingredi ſub excommunicatione vetitum eſt hominibus, & feminis. II. p. II. 108.
Monetam falſam pro vera ignoranter tradens ad quid tenetur. 33.
Monopolium quid & quotuplex. 36.
Monopolia auctoritate privata facta ſunt prohibita lege humana, ac divina naturali. *ib.*
Monopolia quatuor modis fiunt, & quidem contra juſtitiam. *ib.*
Montes Pietatis a Concilio Lateranenſi V. approbati quomodo ab uſura immunes, 16.
Moribundus quoad confeſſionem, & abſolutionem. III. p. I. 2.
Motivum grave nequit prudenter in judicando præferri motivo graviori, aut æque gravi in oppoſitum. I. p. II. 42. quomodo motivum dicitur grave. *ib.* Motivum grave non ſemper eſt ſufficiens ad prudentem aſſenſum. *ib.*